

Z4

Saydiyya, bi Hazin.

U23

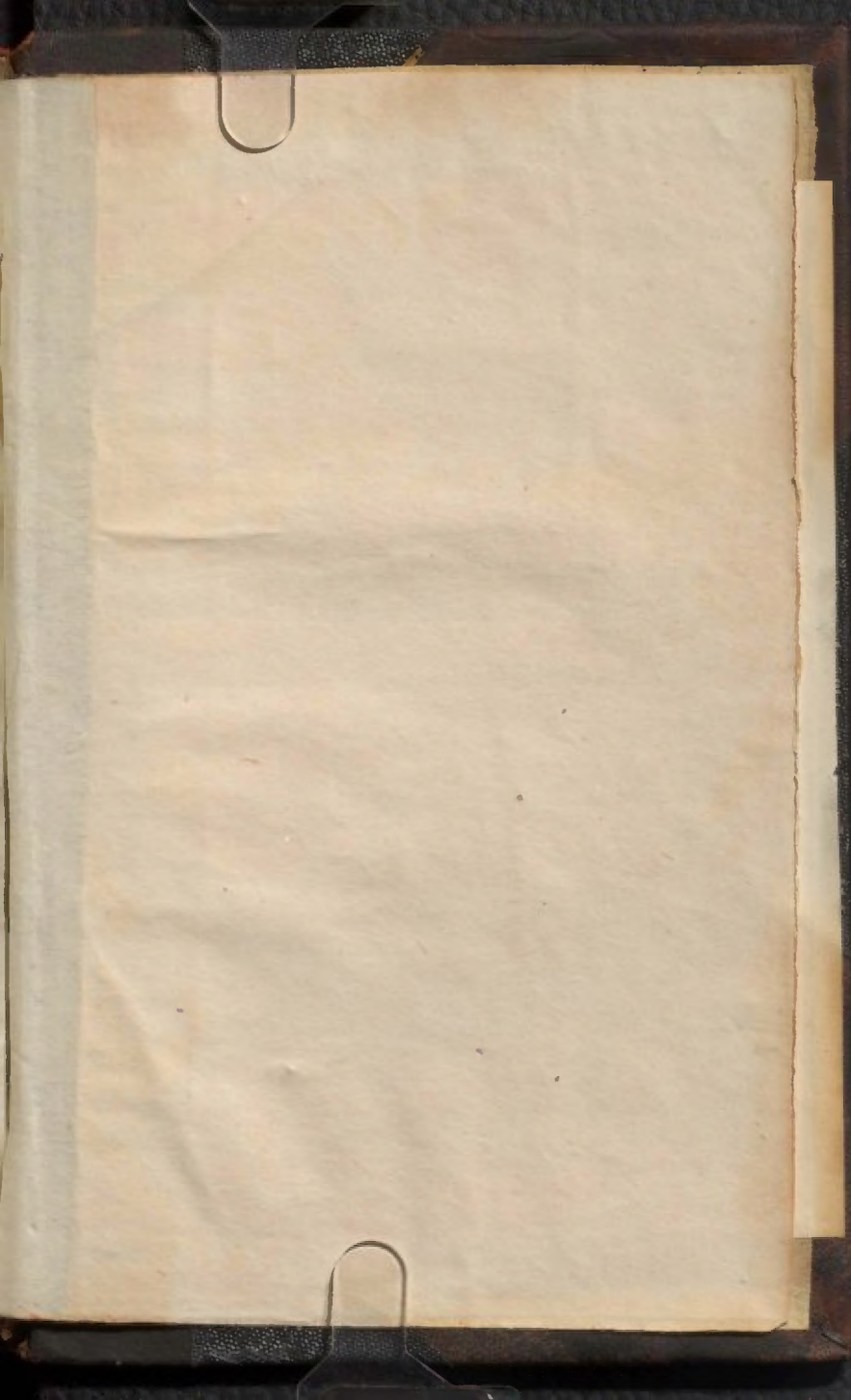
PRESENTED TO THE LIBRARY
BY
COL. CASEY A. WOOD, M.D., LL.D.

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

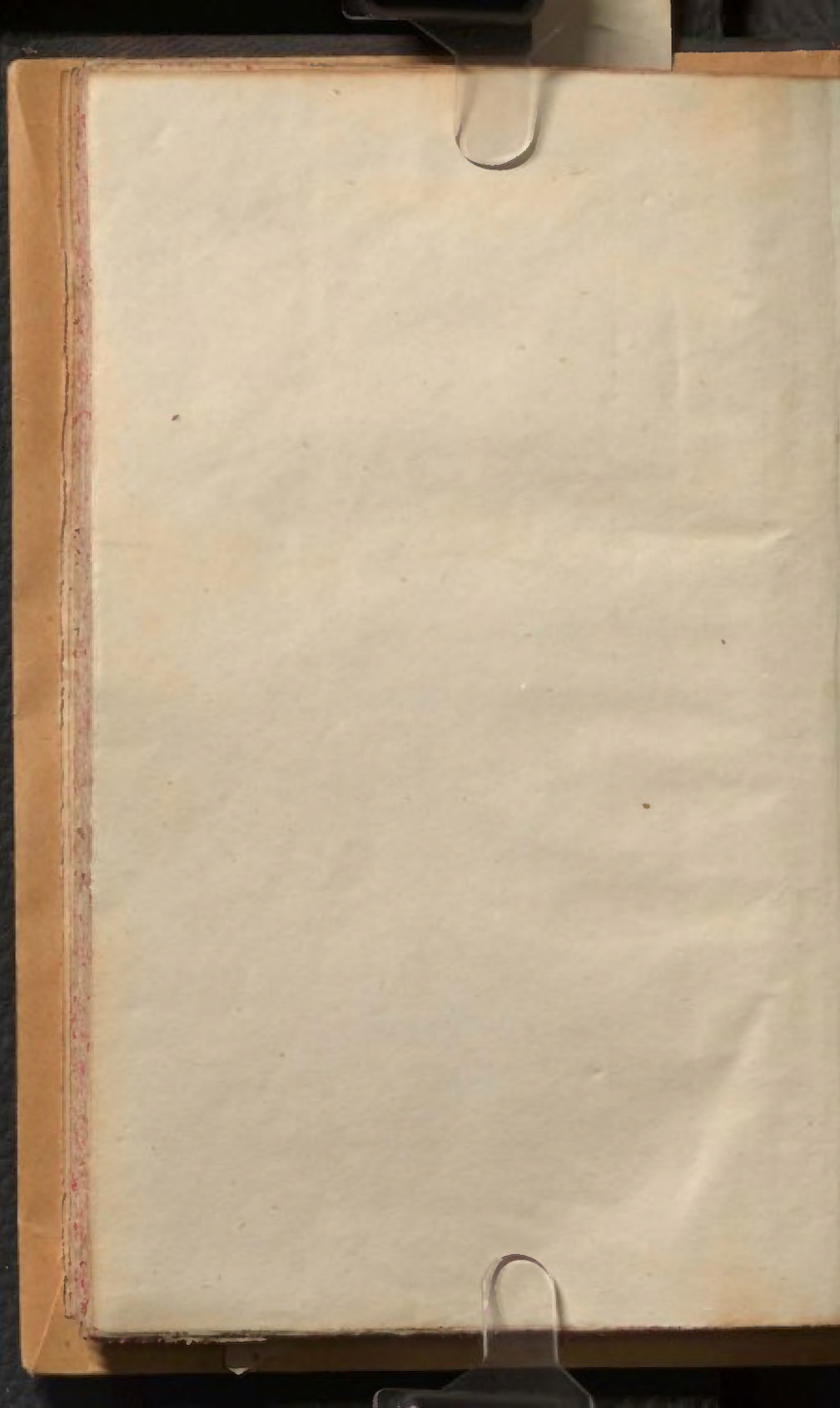
ACC. NO.

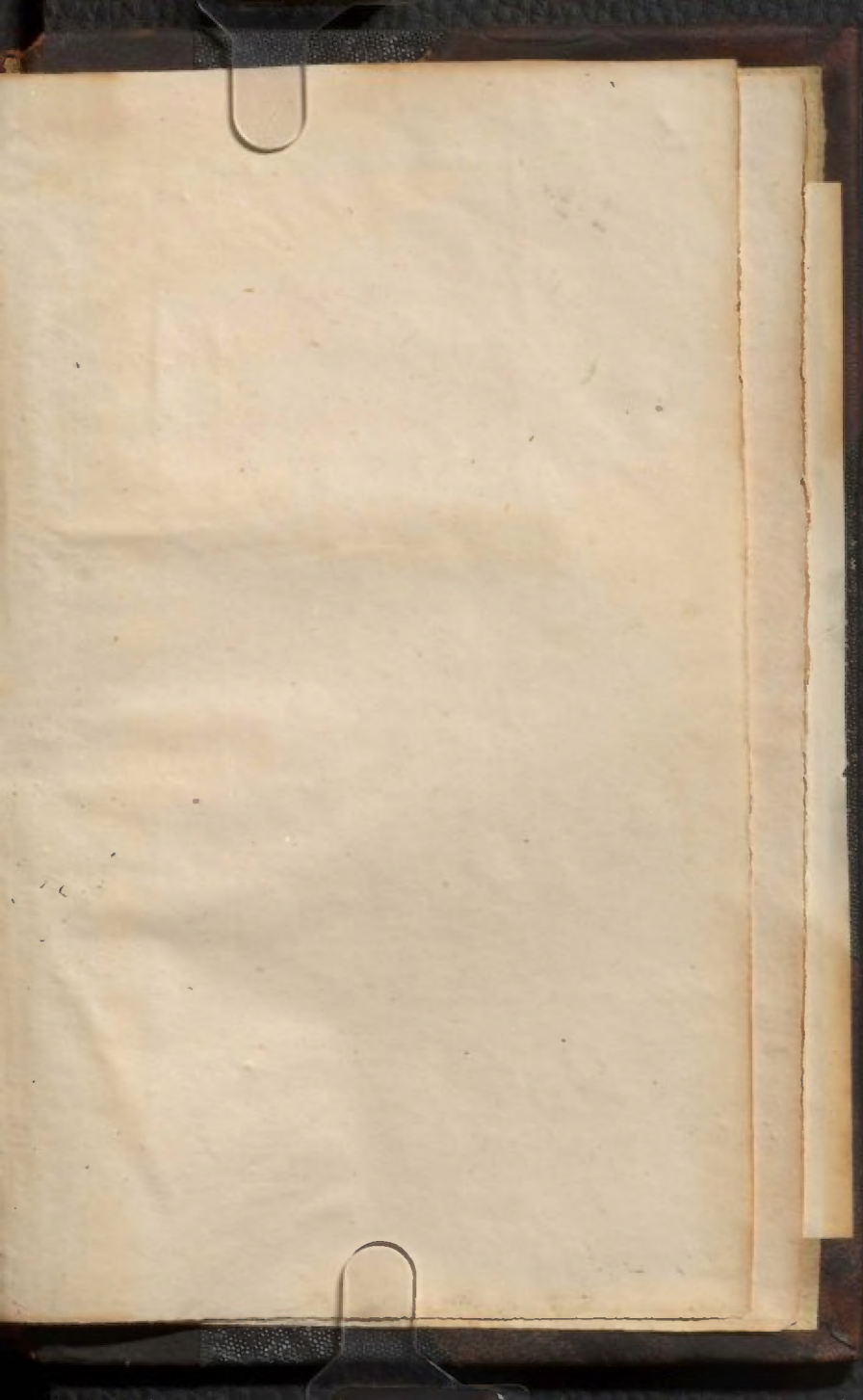
REC'D

4114730

مید

Lückner

14. XI. 26

4.1.

بِأَعْلَىٰ عِلْمِهِ السَّلَام

مَرْتَبًا لَيْسَ لِسْتَمِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَنَحْمُ بِالنَّجْدِ

سیاس بی قیاس که مدارک او تمام از استقصای
اصولش قاصر و مسالك افهام از استیغایات فرو
جاواید شایسته جانبیت جلت الاوله که زبان خامه
و بیان در تحریر مختصری از نمای بی منتهای او الکن
و مصباح علوم در مشکوک مخرج از اقتباس لطافت
افاضه او روشن است شوارقی آیات جلالش برق
خبرین فکر و نظر و بوارق حج کمالش باهر نور عقل و
بصیرت ابروان ملکوتش از اقدام خطرات و هم
و خیال اعلی و فصیح ساحت جبروتش از خطرات
اقدام عقل و نقلی غیر است سبحانک لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ

عَلَمُكَ

بطغرای

عليك انت كما انتيت علي نفسك ودر ونداسد و
بر تافته سالار سبحان الذي اسرى محرم سرادق
قاب في سين او ادبي سبر وريکه تشريف سرالرش
بطران و تانر سلتك الارحمة للعالمين مطرز
و منشور نبوتش بطغرای لولاك لما خلقت الافلاك
موشع است غاليه ساي انكفت اخلاقن كرمه
ايران لعلي خلق عظيم عنوان صحيفه الطاف بالمؤمنين
مروفي رحيم و برال اطهار و اهليت ابرار ان سيد
اخيار که کوه شاهوار و البنم اذا هوى و خلعت
افتخار انما يريد الله تبارک و تعالی حشمت و عطف ذیل
کفای عصمت ایشان است صلوة الله عليهم اجمعين
اما بعد لوحظ از این نامه ایرون خامه مستعمل
فیض ازلی ابن ابیطالب الزاهدی الجلیل فی محمد المشهور
لعلي على الله مقامه سطري چند در ذکر بعضی انواع
حيوان و احکام و خواص آن ميکارد مستعملين مقدمه

اما بعد

بسم الله الرحمن الرحيم
فصل اول

وسمه باب رخانه **اما مقدمه** مبنی بر دو فصل است **فصل**

اول در آنچه از شریعت حقه مقدسه ظاهر میشود در احکام
صید بدانکه چیزی که صید او حلال است هر چند صید را
بکشد مخفی است از انواع حیوان بکعب معلوم غیر آن
از جوارح سباع و طیور پس اگر به یوز و پلنگ و غیرها
از سباع صید کند و صید کشته شود حرام است مگر آنکه
آن را زنده ادراک نموده بر منع شرعی ذبح نمایند و هم
چنین اگر صید کنند به بازو باشد و عقاب و غرزالک از
جوارح طیور خواه معلوم باشد خواه نه اگر صید کشته شود
حرام باشد و اگر ادراک تذکیه آن نمایند حلال است و جایز است
صید کردن به تیغ و سنان و تیر و هر چه آن را پیکان باشد
و اگر به تیری بر و پیکان صید کشته شود هرگاه تیری آن
چوب پوشت و گوشت را شکافته باشد حلال است اگر
نام الله تعالی برده باشد و شرط است در هر صید که
سک شکار کند و کشته شود اینکه سک معلوم باشد و این

محقق

متحقق تواند شد بشرط **اول** اینکه هرگاه او را بفرض
 بکارند بر صید برود **دوم** اینکه هرگاه باز دارند
 و منع کنند باز ایستد **سوم** اینکه صید آن بیکه گیرند
 بیکه هرگاه بیکه از صید کردن و تجربه معلوم شود که
 این شرط نماند عیادت و خوری اوست آن کلب معلوم
 باشد نه آنکه گاهی با اتفاق این صفات از وی ظاهر شود
 چه در وقت و اتفاق را اعتبار نباشد و اگر کلب معلوم را
 بیدار نکند گاهی چنان اتفاق شود که چیزی از صید یا
 از خون صید طمع کرده باشد در احواف صیدی که کند
 قدح نمایند و بسبب اتفاق مادر صید مقتول او
 حرام نخواهد بود و بداند که در فرستاده و کما ازند
 کلب معلوم چند شرط معتبر است **اول** اینکه مسلمان
 باشد یا در حکم مسلمان مثل عسی مبین و در
 یهودی و نصرانی خلاف واقع شده و اظهر منع است
دوم اینکه سگ را برای گرفتن صید یا مال کرده باشد

اول

دوم

سوم

صبی

دوم

پس اگر خورد مرده گرفته باشد و صید در قبضه او گشته باشد حلال
نباشد **سیم** اینکه انکس که او را از صید گماشته در وقت انزال
نام الله تعالی بر زبان آورده باشد حلالست پس اگر علی ترک تسبیح
کرده باشد و صید گشته شود حرام است و اگر نیا نازک
تسمیه شده حلالست و اگر کسی کلب معلوم را بصدید برانگیزد
و دیگری تسمیه گوید و صید گشته شود حرام است و اگر
دو کس دو کلب معلوم را هر سال بصدید واجد کنند و یکی
تسمیه گوید و دیگری علی ترک کند هر دو صید شریک
در قتل صید شوند حرام است **چهارم** اینکه صید در حالت
حیات از نظر غایب نشود پس اگر بعد از غیت آنرا گشته باشد
حلال نیست چه احتمال دام که بسبب دیگری مرده باشد و
چایزه است صید کردن بدام و امثال آن و در آن تذکیر
فروعیه بشرط است پس اگر هر دام مجید حرام خواهد بود
هر چند سلاخی در آن گذاشته باشند و حضری از صید
حرام شکافته باشند و همچنین حرام است هر گاه به تیر

۱
۴
بی بیکان که نشاخته باشد بمرد و اگر مسلم و کافری هر دو
اصم صیدی کنند با اینکه هر دو کلب معلوم خود را برانگیرند
یا هر دو تیر میزنند یا در کلت اصطیاد مختلف باشند
چنانکه یکی از سال کلب نماید و دیگری از سال معلوم هر دو
در وقت واحد کنند یا در وقت و صید گشته شود حرام است
هرگاه از کلت صید قبلی قابل باشد و اگر کلت صید مسلم
آن صید را نجست کار گرفته باشد و بعد از آن کلت غیر
مسلم قرار شد حلال است و اگر عکس این باشد حرام و اگر
ایمعتی مشتبیه باشد نیز حرام و اگر مسلمانی را دو کلب معلوم
باشد یکی را برانگیرد و دیگری خود بخورد و هر دو یا هم
صید میکنند حرام نیست و در صید یک شکاری کند
اسلام صیاد معتبر است عند اسلام تعلیم کنند بپس اگر
انرا جوئی یا کافری تعلیم کرده باشد و مسلم از سال کلت
و صید گشته شود حلال است و اگر عکس باشد حرام و
هرگاه مسلم کلب بر او سال نماید بر صیدی خاص و تمهید

بر زبان او پس کلب صید دیگر را بگیرد و در قبضه او
 کشته شود حلال است و چنین است حکم در حالت دیگر
 اما اگر سزاوار کلب یاالت دیگر کند و شتمیه نماید و صیدی
 در نظر نداشته باشد غیر اتفاق چنین افتد که بصیدی
 رسد و کشته شود حرام است چه قصد صید نداشته باشد
 و اگر تیر افکند و بر زمین آید و نیاز حاجت بصیدی دیگر
 که قصد کرده بود آید و کشته شود حلال است و همچنین
 حلالست هرگاه اعانت باد تیر را بصید رساند و اگر بگیرد
 کلب یا بز ند به تیر جوجه طایری که هنوز پرواز نکرده
 باشد و کشته شود حرام است و اگر بیکبار یک کلب یا بز را
 دیگر طایر و جوجه اش هر دو را بزند و هر دو کشته شوند
 طایر حلال است نه جوجه پرواز نکرده و اگر بزند صیدی را
 و بقیقت آن تیر یا مکانی بلند یا در جای افتد و بمیرد حرام است
 چه محتمل است که آن سقوط کرده باشد مگر آنکه پیش از سقوط
 حیات مستقره وی را نمانده باشد و اگر آلت صید از آن جانور

اگر

چیزی جدا سازد آن قطعه که جدا ساخته میست و باقی
 حلال و محتاج بندگی است اگر حیات مستقر داشته باشد
 و اگر نه و نصف مساند و هیچیک را حرکت نباشد هر دو قطعه
 حلال است و اگر یکی را حرکت نباشد مگر حلال است اگر
 حیات مستقر نداشته باشد و اگر داشته باشد واجب است
 تقدیم هرگاه سر در آن نصف باشد و بداند که چون صیاد
 ارسال کلب یا سلاح نماید و صید مجروح شود و آن را زنده
 در یابد حیوان معتقرو واجب آنست که تا حلال شود و اگر
 حیات مستقر نداشته باشد در حکم مذبح است بشرطیکه
 در ارسال از قسمه و غیر آن گذشت و ذکر شد و اصحاب
 در معرفت حیات خستقه گفته اند که علامت آن دو چیز است
 که هر یک دلیل و علت تامه است در نبات آن **اول**
 آنکه چون ذبح کنند بقدر اعتدال خون بر آید **دوم** آنکه
 چون ذبح کنند اضطراب با اعتدال نماید و در حادث و آید
 شده که کمتر چیزی که ادراک زکات بان میشود تحرک یا

صید را

مسما

اول

ع

یا حرکت دادن دم یا گرداندن چشم ها و بدانکه هرگاه صید را
 در حال حیات مستقر در یابد و وقت کفایتش ذبح داشت
 باشد و ذبح نکند بقاء مجرب حرام است و اگر زمان کفایتش ذبح
 نداشته باشد جلال و ندانکه هر صید بر که صیاد ببالا
 صید خسته باشد و از امتناع باز داشته باشد مالک آن
 اگر چه قیض نکرده باشد پس اگر دیگویی قیض کند مالک غیر
 و واجب است که بصیاد باز دهد و بدانکه صید کردن مالک
 عصبی حرام است اما صید حرام بغيره و صیاد مالک
 آن صید میشود نه صاحب آن و بر او است که اجرت مالک
 بمالك دهد خواه آن الت کلب باشد و خواه سلاح
فصل اول در ذبح و در آن دو مقصد است
اول در ارکان و آن سه است **الف** ذبح **بیم** الت
بیم کیفیت ذبح اما ذبح واجب است که مسلمان یا
 در حکم مسلمان باشد پس اگر کافر و غیر موجود ذبح نکند
 میثم باشد و روایتی دلالت بر حرامی دارد و روایتی

فصل اول
 مقصد اول
 اول و دوم
 بیم

دیگر

دیگر که اشهر و معول با صحاب است دال بر شمع و نیز
 در روایتی اکله ذبیحی هر کاد شعله شود که بشم الله
 گفت وارد شده و اکثر اصحاب در آن توقیف کرده شاذ
 شمرده اند و حلال است ذبیحی بر آن مسلم و جوی و
 وجب و جایز و طفل و مسلمان بشرطیکه نیکو نژاد
 ذبح کرد و صحیح نیست از کسیکه عداوت با اهلیت یا
 سلام الله علیه اظهار کند مثل خارجی هر چند مدعی
 و مظهر اسلام باشد و اما آلت ذبح باید که آهن باشد
 و اگر حدید یافت نشود و بیم مردن حیوان باشد جایز است
 بهر چیز که قطع اعضای ذبح بی زجر و صدمت تواند
 کرد اگر جونی و چوب و سنگ تیز و شیشه باشد و یکی
 از فقها در حالت ضرورت بناحق و دندان جایز داشته
 و در محل منع آخر در کلام بر رسول الهی از این موجود است
 هر چند بناحق و دندان جدا شده باشد و اما کیفیت ذبح
 واجب اعلی الاقوی و الا شهر قطع چهار عضو یکی مری

که مجرای طوام شود دیگر حلقوم که مجری نفس است و دوری که مسدود
و محیط حلقوم است و اگر با قطع بعضی از باطن و توانکان قطع جمع
جایز نظیر است و در وجهی و اخبار این عبارت است اذ انقطع
الحلقوم و خرج الدم فلهذا اس و اگر صاحبی محمول داشته اند باید
قطع حلقوم چون مستلزم قطع باقی است لهذا اقتضای بران است
و این استلزام خفای دارد و علی بن ابی طالب بعد از آنست و در
نحو آن فرمودن حریم است و هر قدر که سینه آن و در کیف
چهار شرط معتبر است اول استقبال قبل از آنست و مراد استقبال
بدن و منفر است نه وجوبه استقبال ذایع و این شرط لازم
با امکان پس اگر بعد از آنکه نماید آن حیوان میت نخواهد بود
ناسی باشد یا حیة قبله معلوم نتواند که صحیح است
تسمیه باید در وقت نحر و ذبح نام الله تعالی بر زبان آورد و اگر
عمل ترک کند حلال نیست و اگر فراموش کند حرام نخواهد بود
اختصاص نیست با نحر و باقی بدن پس اگر منحر را ذبح کند
یا منذبوح را نحر کند حلال نخواهد بود و در هر حال که در سر حلقوم

ول

یم

سم

در ذبح عدا خلافت آقوی حرام بودن ذبیحه او قول دیگر تحریم
ضلع و حلت ذبیحه و قول ثالث که هضم فعل واکل و این اظهار
و مکرره است پوست کنند ذبیحه یا کتب الحضور فی الزان کردن
قبلا از سرد شدن **فصل** حرکت کردن ذبیحه است بعد از ذبح
جمعی گفتا باین کرده اند و بعضی اصحاب شرط دانسته اند بیرون
آمدن خون را نیز بعد از ذبح و شرط در ترکیه اعتبار
کرده و بعضی را اعتقاد است که یکی از این دو شرط ترکیه عمل
آمدن صویح او و ظاهر بسیاری از نصوص نقض قول او میکند
و مستحب است در ذبح غنم بستن هر دو دست و یک پای و باین
گذاشتن پای دیگر و در گاو بستن چهار دست و پای و باین
گذاشتن دم و در شتر نیم کردن هر دو دست و بستن آنها بپای
بقا و باین گذاشتن هر دو پای و در طیر مستحب است گذاشتن و پا
کردن بعد از ذبح و وقت ذبح اضحیه مابین طلوع آفتاب است
تا غروب و مکرره است ذبح حیوان در شب الا بقدر و برت
و در دوزخ جمعی پیش از زوال و نیز مکرره است اینکه ذبح کنند

چهارم

طلوع

حیو

و حیوان دیگر نظر کند و در ذبح تقلیب کار در بعضی حرام
دانسته اند و اظهار کرده اند که اهل است و آن فرمودن کار در
در زیر حلقوم و در گلوئی بریدن تا پیش کمر و نهی از آن
در اجتناب از صراح **فصله** در لواحق بدانکه آنچه در اسبق
مسلمین از ذبح باج و لحوم فرمودند از دیدن آن جایز و حلال
از حقیقت حال آن لازم نیست و غیر حیوانی که ذبح او مستند
سند باشد مثل انکساحی شده ممکن نکند یا در جلی مرقع باشد
که ذبح می تواند با و برسد و خوف تلف یا جایز است
بصلاح جرات کردن هر چند جرح بر موضع تذکیر نباشد و
بر کردن حیوان از قفا جرات رسیدن باشد و اعضا ذبح
باقیمانده آنرا ذبح می توان کرد و به ذبح حلال می شود
که حیات مستقره دانسته باشد و معنی حیات مستقره در
آنکه نه تذکیر کافی او و نه است و نه یابی یا آبی
حیات غیر مستقره آنکه همانند حکم بهت او کنند و در
بذبح حلال نشود چه حرکت اندک است مذبح او چنین است

مستقره
۱۳

در حیوانیکه او را سبعی زخم زده باشد و بداند که مرگت مایه
بر آوردن اوست نرنگ از آب و اگر خود در میان آب بیرون
افتد و پیش از مردن او را بکشد یا بکشد اگر نماند مایه را که در
و شکر بکشد و بیرون آب در قنیه او بمیوه حلالی است
نیز چنانکه معلوم باشد که ^{نیز} آن آب بیرون آید و اگر مایه
را بگیرند و باز در آب بریزند حرام است و همچنین حرام است
اگر در دام یا آب حرام شده در آب مرده باشد و خلاف
است در اینکه ماهی نرنگ حلال یا حرام واقعی و اظهر
حلیت آن چه ترکیه آن بعد آمده و آن نرنگ بر آمدن است از آب
و قبض نمودن و مگر اینکه کسی مرده را بکرده مایه را فرو برد
چه در حرمت آن شک نیست و بداند که زکات ملخ صید است
و در حیات آن اسلام شرط نیست و اگر قبل از اخذ مرده باشد
حرام است و آنچه آن نیز قبل از استقلال در بریدن حرام است و بداند که
نرنگات چنین نرنگات مادر و صفت هرگاه خلقت او تمام شده
و روح با آن تعلق نگرفته باشد و اگر روح تعلق گرفته باشد

نر

واجب ترکیه آن و اگر بام الحلقه فسد باشد حرام است
 و بر ذایع اگر چه استیفاء ذبح تا استیفاء اعضا
 نماید پس اگر در ذبح حیوان را بکند و در
 استیفاء که در ذبح قطع کند حرام نمیشود و موافق قول
 جمعی از اصحاب و قولی است که در ذبح حیوان از ذایع
 ذبح شده لا عروا شبه استیفاء بدانکه موقع ذبح و در
 هر حیوانی است که ماکول اللحم باشد و در ذبح طاهر
 حیوان فی الجمله را مثل کلب و خنزیر ترکیه نمیشود و
 خارج است از این دو قسم چهار قسم است **اول** مسیح
 مثلاً فیله و بونیه و بر آن نیز علی الاقوی و الاظهر تر کاف نیست
دوم حشرات مثلاً مورخ و سوسمه و درین قسم هم علی
 الاقوی ترکیه نمیشود **سوم** ادی است و در آن نیز شک نیست
 که نمیشوند و مذبح و مرد و او هر دو یکسان و میسر است
چهارم صیاع است مثلاً شیر و بیلک و در وقوع نکاح
 در این قسم فقها و اخلاف او قول بوقوع است و الاظهر و باقی

اول

۴۹

چهارم

که نماند که ایا مجرم در تکیه ظاهر میشود و بویست آن یا بعد از
باعث مالک است و آن مخالف و تقواست و بگوید
که هر کسی آن صیدی را بداند و بگوید که تمامید و صید
در آن بند شود مالک او اگر بعد از شوق که حاصل از آن
مالک آن بیرون رود و بعضی میگوید که حیوان در زمین
اولا استیلا کردن در مثل مالک نیست و همچنین مالک
بسمه مالک نمیشود و چنین است آنهایی که خود را در پیشه
او اند بلکه قابض مالک است و اگر صید کند طایری را که
پایه باشد مالک نمیشود و چنین است که در هر چه انسانی از
ملکیت در آن یافت شود و اگر صید کند مرغ یا بال و پری را
که انسانی از ملکیت در آن نباشد مالک میشود مگر اینکه معلوم
شود که ملک دیگر است و اگر طیور از پرچی به پرچ دیگر یا از مکانی
که برای الفا قرار داده بودند بچکان دیگر روند صاحب مکان
تالی مالک نمیشود و بپلک او است و اگر کسی بپلک صیدی
را که بر پیرایه هر دو خواهد بود و اگر یکی ضرب یا جرحی صید

این میگردان و چینه دان و خامرایی بیاد است باشد هر چه آن که
 یکی از این سه علامت در آن موجود باشد حلال است و اگر نه نهی
 مخصوص میسخرم آن گناه است و گناه کبیره می باشد که هر چه در
 بال خود را بپای حرکت دهد و بی حرکت داد و ندادن آن مساوی
 باشد و حرام است آنچه حرکت ندادن آن زیاد باشد و حرام است
 از قیام طیار آنچه صاحب جنگ قوی باشد که صید کند بچنگال
 خرد و صفر و عقاب و باز و شاهین و باشد یا چنگال ضعیف
 باشد و صید کند بچنگال کرم یا صلاحیت صید کردن در طریق دیگر
 نداشته باشد و در غرب خلاف است و اظهار در مرغ کوچک که
 در مرغی ها می باشد و قول است و اشهر که اهت او ضرر مرغی
 بر حرمت خفاش و طاووس و مرده او در همد و خطاف
 الله که اهت است و قول بجهت آن نیز واقع شده و مسکوه است
 فاخته و قنبر و جباری و شد فتوح ظلمت که اهت در صید است
 و اگر کسی از آنجه که حامل آن است از انبیا خرد قبل از استیلا
 حرام را حد بوده و مرغابی و اشیاء آنرا مضاف است بر اینجهت است

و مرغ خاکی و شاه آن است هر روز و این خارج از این دو مرتبه باشد
مدت است که آن بمقدار که می تواند بود که حکم بر این خواهر
از این که باید شود که در این طاهر باید داد و این
خوابد و در این معنی جفته آن در تصور مقدس
و بیضه هر چه ماکول اللحم باشد حلال او بیضه غیر ماکول اللحم
حرام و اگر مشتبه شود هر بیضه که در این مختلف باشد حلال
و این متفق و برابر باشد حرام و از جهات آن که انفسی حلال است
افشام شتر و گاو و گوسفند و بز و گاو است اسب و استر
و خرواشد اگر است در نانی و ناله و حرمت عارضی اینها
میشود هر گاه عذر انسان خورند و در استبراح خلاف است
اصح و اشهر در مدت استبراحی شتر چهل روز است و در گاو و است
مرد و در بعضی در شتر و گاو هر دو و در بعضی گفته اند اول الظهور
است و در گوسفند ده روز و در حفت روز نیز گفته اند اول
اظهار است باید که آن مدت آن حیوان را نیست و علف طاهر داد
و یکی دیگر از اسباب عروض حرمت بر حیوان ماکول اللحم آنست که

شبه خوک را خورده باشد اگر بسل را خورده باشد حرام خواهد
بود گوشت او و گوشت نسل او و گوشت آنکه از آن خورده باشد مکروه است
و مستحب است استسک و ای و بجز این و بجز این و بجز این
عروض حرمت و طمی انسانیت حیوان را کول الله و گوشت آن
حیوان و گوشت نسل آن حرام خواهد بود و گوشت حیوان حلال است
استامیده باشد حرام نیست چینی نمی از خوردن احتیاط و امعاء
آن وارد شده و برآم آسک و گوشت خواه اهل باشد و خواه
و خشی و خرکونی و شرماد و کذلک حرام آن از خشی هر چه
سبع باشد که بناخن یا دندان بدرد خواه قوی باشد
در فقر اس مثل شیر و بلیک و کرک و یوز یا ضعیف باشد
مثل روباه و کفتار و شغال و حرام است آخر و سحاب و سموی
و ملائک است از وحش گاؤ و قوچ و بز و میش جلی و صحراهی و
نورج و اقلام آهو و حلال است از طیور اقسام و انواع کبوتر
و کبک و دراج و تیه و صفوح و کبک و حرام است
مثل ارد و افی و عقرب و موش و چرخ آن که موش دشتی است

۱۰۱
م
م
جیازہ
م

قفا

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, mentioning names and dates.

فانما ادم وكيث وابيض واخضر وبهترين منكم

نیز و کیتا مراد الفت انیکو نید بحسب این اسب نامداری که

ترجمه به شاه ای بود از اسیران سلیمان خان بود

قومی از عمارت سلیمان قندجی مہمان النہین

اخذت منكم انما افككت باسم الله ان من حاك تادار

تفاوت فادای که در میان آنهاست از این است که

الحاصل في هذا الشأن ان

... و ...

از این کتاب در این کتابخانه

بسم الله الرحمن الرحيم

و اما نام کرد و بدو چه نام آن در عربی فستق می نامند آن است که

و اما بایندهای ممتاز خود انداختند و نتاج گرفتند و اسرار

فساوت قلب و مبتنی امر به بار حق خاص هرگاه باشد و خرد
و خوف تا به کم آنراستم قتل است اندر دست نهوار و نیک
اسیای آنرا بر ساقی نمی نهند از نیش از دانه شود و اگر خاستن
سم اسپ زن شاخه سازد و بجای با ساقی نماید بلکه هر که مرده بپسند
از خون آید اگر دندان است بر کوه است نهاده و کوه کوه با ساق
بر آید و مرده نمید و اگر کسی تا به اسپ را بر جراحت نهاند خون
با نر آید و پیمان با امیل را بکشد و کوه است اسپ بدها علیه
مکروه او بمده و خفی و شافعی و حبلی جلال و یکی از فقهای
مالکی نقل کرده که گفته اوئی آنست که نخر نهد و اسپ در خراب
دیدن و لایق و دولت باشد اگر بیند که بر اسپ سفید سوار است
بیاد شاه و دولت عظیم رسد و اقسام اسپ در خراب همه خراب است
و فرج و دولت و صلاح کار دنیا و مشهور شد که که باشد
مکوه منده یا زرد که دلیل سعادت اندک باشد و شایسته و مادی
در خراب نرک بلیند **بهری** بغیر کونیند سیران در نرک نرک
مفقاری بطریق و چندان حاجت بخدمت و تیمارند و چنانچه بتواند

و سخی تر و صبر است و بر سنگ لایخ و جبل و صواب
چنان که در باران که از هیچ کجای نیاید و اگر در باران شود
شبهای نازید کند و را می که یکبار یاد و باز میزد باید بود
و کند در همان راه و همانجا رود هر چند مسافتی باشد
و با اسب است و در میان درختان بگذرد و نوازند که لغات
مردم نراند و در مبارک ندانند و سلامت حادی عظمی
و استخر خوب بیشتر از بلاد شیر و ان و آغ و اهر و دیار
استان باشد و در دوم و جزین اند که نیز استران نوازند
خوب یافته شود و در بعضی بلاد فارس چون قسا و اریه
استران بی نظیر پیدا شود که لایق مرکوب ملک شود و در
استرها است که مادرش مادران نجیب باشند و بدترین آنکه
پدر و مادرش لایخ گوشت آن در دهنه بیم که می خورد
و میانه عرف النساء نفس مر نافع و بخیر است آن مسقط
چنین مطر هوائ و اگر سه روز هر دو سه غل جلا آن
نمک و این را در دیکر حمل نکند و اگر بر کین است و در خانه

کند جمله مرغان از آنجا نه بکین بی لایعین و هیچ موسی در خانه
 نه اند و بیغواص است که شجر مرده اند است که در گمانه وی
 بنویسد و برگ بزد و اگر نزد یکن خود که مرده باشد برگشتن آن مرغ
 است بدست و با و دندان کرک را بکشند و گویم که چن است
 فرزند و اگر با آن بویست است با و در یک از چک گوش وی
 بر باز وی نه بکشند قلبه باشد آن مرغان حمله نشود و اگر
 چک گوش آن را در ترم لب بکسی دهند بخور شود و مجذبه نامیه
 مکره آبگراحت شود و مجذبه حنفی و شافعی و حنفی حرام
 و مالک آنرا مکره میداند و ایستد در خواب دیدن سفر باشد
 و اگر بیند بر استاده سوار است و لیل در می عمر باشد و اگر
 بیند که بر است از این و با آن که او را است جاد بی مالک شود
 یا نه بخورده و گوشت است مال زن باشد **ایل** نه در عری
 شتر که گویند حیران کنیا منقش است از عریان که عربی است
 ذلول گویند در قلم نرم و سریع العید و مسافت بسیار کند
 و در مد و بدین از اسب گویند و در شتر و گوسفند و گاو باشد

۱۴۱
 اگر قیاس است از شافعی
 است و در یک نفره بیل
 است و در یک نفره بیل
 است و در یک نفره بیل
 است و در یک نفره بیل
 است و در یک نفره بیل

کند

و شتر بخت کینه بر وجهه او چون کینه در دل بگذرد
پی هلاکت انگش باشد و بگوید که تو آید او را هلاکت
حکایت کنند که یکی از مشایخ عرب بستی را از رده بوه شد
کینه در دل که چینه و فرصت میطلبید غلام او را شد و او را
آگاه کرد بستی آن شخص در برابر شتر بستی خواب خود
کرد و چون تا بیک شد مشکلی بر پای بیدارده بر خواب کلاه داد
و جامی ای خود بر آن افکند و از در و بر بیدارده بنفست
آن مشک رفت و هر دو زن از بیدار کلاه شتر بخت عجم
از آن حالت خند آمد شتر چون صدای او شنید دانست که
کرده سر خود را بر زمین میزد و میغلطید تا هلاک شد و
از غریب خلقت آن ایستاد که اگر بختی با بختی جمع شود
نافع الحلقه و نه چون آید و بیدار کلاه بکار می نیاید و اگر
لوك بالوك جمع شود نیز چنین باشد و اگر فعلی بکار
از آن جمع شود ساج این ایستاد که این اقامه شتر باشد و
شتر بختی معده و علاج بعضی از خواص و اسباب

بی نر است و چون روی کسی زرد شده باشد اگر شش شتر را
کم از شکم بپاورد و بر روی شتر را مالند زردی بر آید که درد
و در علاج ضیق النفس اگر شش شتر را بچندم افتاب خشک
کنند و یکجز و کشند و یکجز و با قدامت گرفته و بچندم افتاب
و در علاج بچندم افتاب و در عقب آن بپاورد شتر را
تا زرد شود و بپاورد که شتر را شفا یابد و کف شتر مست
اگر زرد بکشد بداند که بپاورد شود و استخوان بوسیده او را
اگر نرم کوفته و با آب امخته در سوراخ موشی بریزند موشان
مالک شوند و گوشت شتر حلال است جمیع مذاهب الا مذاهب
خطابیه که ایشان حرام میدانند و اهل سنت در نفق و ضرر
بخریدن شتر گوشت خلافت اند اگر برانند که ضرر را
نیشکند اما احمد حنبل و ابی حنبل برانند که ناقص و ضرر است
و اگر در خواب بیند که مالک شتران بسیار است و لیل ولایت
و حکومت باشد و اگر بیند که زشت شتر شتر عید و شد بپاورد
از نهی یا از ضاعتی مال یابد و سواری شتر دیار یابد

والشبهه که شتر را بر عظمی او می آید اندکی خفیه نماید و در
 که شتر را بر دام و در شتر را بر دام و در شتر را بر دام
 دشمن به پنج مرسد و شتر در هر جای مرد بزرگ نیز باشد
 شتر را بر دام و در شتر را بر دام و در شتر را بر دام
 شتر را بر دام و در شتر را بر دام و در شتر را بر دام
 اسد الله نام کرده اند و از اول شتر را بر دام و در شتر را بر دام
 خر که ان شدت بیم متر اند که بخت متحیر می شود در جای ماند
 هرگز متعرض نه حایض نشود بلکه مطلق تران را متعرض نماید
 و اگر کودک بی تمیز را در پاید ببوید و بسا باشد که هیچ از دست
 نرساند و از غایت حرارت پیوسته در تب باشد و چون در تب
 شود بمیرد و عظام آن اگر از مصمت و جوف و معر در آن گشت
 باشد در دست تراشیده اند که سستی باشد لهذا که در دست
 چپ گیرد و در جاش که قوت و حرارت زیاد باید کار برد
 چپ اندیم کند و از او خر و پس سفید بگریند و در تب از شتر
 اگر و شتر را بر دام و در شتر را بر دام و در شتر را بر دام

و از آنرا طایفه ای نیز نفرت کند و در عراق عرب و حوین و ده
ان پست و قوی تر باشد و نیست اینها و بیشه ها که آن فلوان
باشد مسکن گیرد و میمالد و میاید و تمام صد خور را خور
بلکه چیزی ایشان برای و خوش باقی نگذارد و طبع ذی نعل
و نیز در جانوران را خورند بلکه در میخورد و خود نیز وقت
دیر باز نکرده و اگر اهنگ بر می کند و او بیفتد و عورت
خود مشغول کند باز کرده و او این معنی را عرب قهرم کرده ناقل
و از خواص شیر آنست که گوسفند و مرغ و مرغ و استرخار است
دارد و لغایت یزهرم و مویش شجاعت است و گفته اند کباب
خسبه شیر نبات مقوی دل و باد او جلوس بر جلدش چهره
دفع نفوس و بواسیر چرب و کبر ایشان قطع از آن در میان
جامه مانع از کرم شدن و بخور مویش چهره فرار سباع و مرغ
بوی نافع و اگر پوستش بر صاحب ناسوس بندند بیهوش شود و
پیر شیر بر موضع سوخته عجیب الا در است و شما دان بر کرم
و انبیه و قفیب و مقعد در تقویت با و جماع بیعدیل و

د
ر اندر
دندان

ان چنه دفعه کلي محبت واکوردست و با مال ان دفعه سر
و کونيد هر کس دندان شيخ زرد دارد اين باشد و ک
عذيب اماميه و جمهور اهل سنت است حرام است عذيب عاله
مستخرج و شيخ زرد خواب باد شاه باشد و مرد قوي اگر شيخ
مستخرج زرد بيند شيخ ظفر باب و کوشيد شيخ زرد
خواب يافتن مال از باد شاه است و شيخ انش يافتن اطفال ملک
و مویش فايده از باد شاه باشد و کرم که از شيخ زرد
يافتن بر مقصود و مراد باشد **در** بفرسي خر کوشيد
در خانه داشتن از امبار لاندانند تيز رفتار است و سگ
انباي کوتاه تر و چون مر و بزار مر و کمتر خوابي بوي مر
و ماله خر کوشيد بپند و مقلاب لرا از امان و ماله مر
کفزد اند و از خواص وي گفته اند هر کس کوشيد خر کوشيد
از سحر و جيم بداعي شود و اوصايي تجر به گفته اند که اگر
کوشيد خر کوشيد و مر و فرزند اب شکافته آيد و کوشيد
مرا فايده بخند و طلا کردن سر کين ان با مکر دافع کل فتنه

در

بني

بسیار است که گفته است و تخمیر می شود و در معده و کبد
تجربیدانسته اند و تر باقی جمع سموم قتاله او کوبند که
کسی را دندان در دند و دندان خورکش را می بیند طرفه
دره می کند و نیز در دره ساکن شود و هرگز که هم خوش
را بخورد بخور که حمله کرده و بول و حلافت با صبح می خورد و اگر نه
او را در شراب بکشد و بچوش شود و تا سرکه در کولش
نیز بد بوش می آید و گوشت خرگوش را بهر امامیه حرام است
و نه هیچ چه بر اهل سنت حلال تعبیر خرگوش در خواب نری
است که الفت نکیرد **اهو** یعنی ظمی کوبند و غزال اقسام
بسیار دارد قسمی از آن اهو می مشکین است او گوشت او از بیزکی
و بلاخره درون نیست و در خطا و گناه بسیار باشد و بعضی
گویند آن حیوانی دیگر است شبیه باهو و در حقیقت اهو
نیت ناف او بسبب اجتماع خون اما سر کند و از شدت
در در خور دن و شاهیدن ترک نماید و مشکین نقاله
که از آن می خور شود و در اول خونی میوه باشد چون سالی

بگذرد و افتاده در آن غمر گردد و شکر شود و اگر در دوا
 از صحرای بکریند منک یا ک و حلاوت وقت دل محمد باغ
 و قرض کند و نصف بطونایت فضلی نماید و ترلیق سموم
 چشم را حلاوت دهد و بیاض را بکشد اما اگر در کتولات بسیار
 بکار دارند بخورده و موجب عفونت دهن گردد و او هر
 باغنا و سرود و شمشیر میام غرض است و بالطبع میانه اهو
 و کبک الفت است و پاهم آنس گیرند و هر جا اهو باشد کبک
 مباحیاس کند و شفته گردد در سیر سیانده آورده اند که صیاد
 این سخن از حکیمی شنید از پیر است اهو برای خود جامه بشکل
 اهو است کرد و در دست کوه میکردید و کبک آنچه میخواست
 صید میکرد و زنی که یکی آن اینک اهو است و اگر صیاد
 از بیم بر جت که بگریزد و جامه بشکل کبک چون دید که آدم
 است بگریخت و کمان بجهتند و دیگر صید باین حیل میسر
 نشد و گفته اند که اهو و عسل بول را افروخت و گوشت اهو
 با نفاق حلال و تغییر اهو در خواب کند بکشت

بناوی

شغال

معا بدو و حشمت عباد از آنست بعض مردم
از ممالک شغال استنباط احوال و واقعات کند و مکرر در
سازگار طایق آن واقع شده و در آنجا نهند و اگر بخت
در آنجا نهد و بجز آن انکه در شهرهای حرام در آنجا
نهند و می شنوند نهاده نقصان رسانند و در شهرهای
بافزار ای بسازند و بجز آنکه در عریض او در حید
ان جای عجیب کنند و این قسم است که بگویند که وی خشک
را غافل سر از آن بردارند که شغال نالند سر خود را در آن
نهند پس قدری کباب در آن نهاده که در حال در باغ
و اطراف گشت بگردانند چون شغالان بوی کباب شنوند
به خود می گرد و فرزند محزون سر بردارند که و از
سبکی بر آشفته شود و راه بجای نموند بر مردم آمده
آنکه بدست بگیرند حرام است گوشت آن بمذبح امان
و در روز شافعی در قول منقول واضح آن که هر که است
مالک است او شغال در خواب سفله سخن چین است

این **بفاری** بفرمایید که اگر کسی در خواب گوشت آلود

با روغن بکشد و روغن زیتون بریزد بمیل و مقوی بکشد و باد

هر سه روز در رفع استسقا بوقت مفید حلال گوشت آن بکشد

شافیه و مالک و بعد صبا دیگر حرام آورد و خواب دهنده باشد و

اگر بپزند که او را میگرد بپاشند و بپاشد و بپاشد **اگر** بفاری

بط باشد و اگر در کفر است و اگر در کفر است و اگر در کفر است

فارسین خربط که اگر از حق باشد و نرزد بیضه آن عقل و

هوش بفراید و مسکنی بپوست بیضه آن جهت رفع اسهال

و موی بهترین علاج **اگر** گوشت آن مذنب حلال و بط و همه

اقسام مرغی در خواب مال و ملک باشد و هر چه از آن بزرگتر

در این معنی قوی تر و گوشت و **اگر** نیمه حال مال بود و او از نهای

در مرغی خیرهای خوش باشد اما او از نیک مصیبت و اند **اگر** نزدیک

وفات حضرت امیرالمؤمنین بطی چند در راه آنحضرت خورد بشند

فرمود و در وضع تنبیه انواع **اگر** موی از او است و نه مهران قال

و گوشتش جزو اعظم ترایات و بر موضع کزیده آن است و ناه و بفا

موی

یابد و مستحق بر پوست آن حبس و قهر نماید و اگر پوست آن
صاف نظر الف را سودمند و گوشت او را می بیند صاحب حرام
خوردن آن مذهب مالک و در نجس می باشد **بقیه** بقالی و کوزه و حوان
که از این جهت است و گفته اند اینکه مستحرم آن که مزین بر پشت کوزه
این معنی دارد که نه از بی بی آباد و رقرار است و اقسام آن بسیار
و خواند هایشما را **بقیه** از آن چهار شاخ دارد و بر مادیات
جهد و صنفی باشد که در حوضه کوهان موی بلند بسیار دارد
و از دیگران اسب و بر نیز هایتند و گویند از گوشت آن سود
و کوهان همان کا و بک از سایر اعضای آن نیز بتدبیر خاص
تر نبوی و عمل پیدا شود و انکسین آنها بهترین عمل با باشند
از خواص کا و آنست که مالکان هر ه و بر شکم اسهال کند
و موی را سفید کند هرگاه باادویه دیگر ضم نمایند و اگر صاحب
شیرخاف سرکین کرم آنرا بر پیشانی نهاد خون باز آید و بر جگر
چون که کتله اند خون باز دارد و اگر آهن و نیشه بعضوی و نیشه
بماند چون سرکین کا و یا روغن جو شانند و بر آن عطر نهند

بر آید

باز وفاق آن بر کینه بدیم سرد و سیم خشک و یکمقال
سخت از بادیه سرد چون بنوشند قطع مرعاف کند و سوزها
که نامنوخه آن جهت جلای دندان و التیام قروح میفند
و سیم سوزخه آن بقدر نیم مقال سکنجین چون مداومت
باید نماید جهت دفع سیر زجاج او در انگشت داشتن انگشت
که شاخ جیب آن را تراشید بایستد و در دست دارند جهت
دفع صرع بالخاصیت موازی است و خضیب محفف آن را هرگاه
نرم سائیده با بیضه نیم برشت بخورند مبهی قوی است
و نیز شاخ مطرد هیرام و مستط چین او گوشه کاوش
زیاده از یکساله دیردوم کرم و در سیم خشک و در هضم
و در بزم امراض سودا و به نقصان خوردن و مضرت قریب و مفاسد
و مسدود گذارش باعث موت فجاءه و مصلحت خرب بخت
و با سیر که خولبت و شیر نامه دو خیز آن که سرد نشد
بپوشد مبهی و سمن منضج و سراج الحضم و کثیر غذا
و در بزمی و مقوی دماغ و مدد غلات و حافظ رطوبات

اصليه و ملين و حریت دماغ و حتی ترشک و غم و سوسه و حریت
بدن و قرحه و بیه و حربه و قریا و حکم و جذام نافع و مضر ضا
عیب زور و اختصار و کبر و دزدی و سر و صرع و مضر فقدان و غنا
خام و صا جان خفقان رطوبی و انکشارش مورق شک مثانه
و برص و سریع الاستی که آنجمله غالب مصلحت عمل و شک و
گوشت و اقسام آن خلالت با اتفاق و کا و دزد و خواب سال و
عمل بادشاه باشد و با آنکه در قریه و لاغری و نیکویی آن منفعت
دیر انسال با و مرشد و فراخی و تنگی سال و مرشد و نیکویی و
لاغری کا و باشد و تغییر آن کرد و نوع دیگر که کا و مین است
و بر بی جاموش گویند با شیر خد که در آب رفته همین بخورد
بیرون کند و با آنکه در آب و دما و در نیمه زهر آب برد و انزال
یا مری را در ده برش کرده قدری از آن بیرون میکند از ده چون
در آب مرد در شکم نقد که بجای باشد آید و رود و متکین
چنان شود که حرکت نتواند کرد و اگر به کا و پیش بگذرانند و با
یا مرود بر برص قدیم یا جدید طلا کنند نیکو شود و نوع دیگر کا و

• بخارند

برای

50

کوهی است که آنرا کورنگ خوانند و کوه سالی یکی از شاخ خود بیندازد
و چون سال دیگر دیگر بر آید و شاخ باشد و کذا که هر سال شاخ
نمی آید شود تا شاخ آن مانند مرغی گردد و در شاخ آن فغانه و
بید و مرغ زنت بالطبع دشمن افغانی است طلب سحر آن کرده بخیر
نفس بر جلیک افغانی بر آید و بخورد و کاهی طلب سرطان بابر که زنت
کند و مرغی آن بخورد تا از ستم افغانی امن شود و از بیمادر یافته اند
که سرطان افغانی کزیده مزافع است و سیل اشام مار کورنگ را همین
جاست و عمر آن بسیار باشد چنانکه گفته اند که هر حیوان افسرد
و فاد زهر که از جوف آن بر آید بهترین فاد زهرها و باد از پای کورنگ
و دست نردن بسماع آید و صیاد آن باین وسیله اکثر آن صید
کنند و کورنگ شاخ آنرا بر نیکو دستمال زایل بر آید و بزند با سالی وضع
جمله شود و هر کس که بخورد از آن کزیدن جانور آن امن شود و
اگر شاخ آنرا سوزانند با کتیرا بیاورد و صاحب اسب را در موی
باقیه معا و مانده دهند سود دهد و اگر شاخ آنرا با کونج درخت
دو کنند مایه و کزیدم و پشته بکریزند و اگر قضیب خشک آنرا با افغانی

کریه دهند شاید **بر** بقدری مغرور و ناز از این کرم
گوشت آن از سایر گوشتها بیشتر و زیت موافق
الزاج و مضر سودا و حی و خورده آن با حرصات و کفک نبات
مضر و رطوبت کثرت بزغال شش ماه بسیار بهتر از آن کرم
است و بیه تین محال و مسکن بزرخها و قاضی و هر چه
با تشنه جهت پخش و انبساط آنها غرض بهر سبب و اوقات
مسهلان بغایت نافع و شیرین بر آوردت و رطوبت زیاد
افالبان و دیگر است و مرطوب و عالی و منقح فضلات و در مریض
و تبهای مزمنه و جراحت ریم و فشانه و خلق مفید و غرض از آن
همه در آن و خفاق کثیر النفع و در بسیار نازک شیر کاف و
الطف و بیم سوخته بزرخ چون بکرم با عمل یا نشاندن
بولک که آب و زهره بر کوهی فاد زهر شمن هر ام و پسته
بر غالبه حالت کرمی که در مصلح کرده باشند بر صاحب سلام
بغایت نافع و اگر کرده بزرخ حرکت کرده گوشت بپاشید و آب
مترشح از آن را بر بوق سفید طلا کنند تا بیکند گوشت تمام شود

آن حال است که اگر کسی غایت بر سر غولوانا شود و یاد نهی
 از یاد نهی آید و در خواب اگر بن باشد منفعت باشد از یاد نهی
 و اگر یاد نهی باشد از یاد نهی **بوی** از مسوختن و احسان است بعضی
 خورد بعضی نیز یاد و بعضی سیاه و کامرهای حیوانات نقل
 کنند و خان تربیت شوند که در صفت های مشکلمد کنند هر که
 صبیغ قندشان کند هکی جمع نبوت و پانک بر آورند و سنگ و کنگ
 انگشت و گوشت فاد نهی از جوف بوزینه نیز حاصل شود و بدترین
 از این یاد نهی باشد و طایفه خون آن مانع بر آمدن موی شود
 و نهی از شمره اند و گوشت آن **حرام** است **بوی** از صفت های
 مالک مکروه و بوزینه در خواب دشمن باشد و گوشت آن
 از این صفت و بیامری **بازی** **بوی** از صفت های بوزینه در خواب
 معالاست و از حرف دو بامر تمامه آنچه متعلق است بیان نموده
 و از این صفت اند که گوشت بریان کرده آنرا اگر کسی بخورد و مالک
 خورده باشد بدین حد فساد و بر پیوسته آن جهت اند مال
حرام است و گوشت آن **حرام** است **بوی** از صفت های مالک مکروه

بوزینه

بازی

بانی

بوندن

بوم

که مکروه میدانند و باز در خواب سلطان قاهر باشند **از** شرعی
باشند است گوشت آن بهمه مذبح حرام است الا در مذبح
که مکروه گفته بود **در** عیست معروف و بهیات عجب و
و غیر و بسط بر عی وی الوان مختلفه غالب حکم ماکان در
و در همه مذبح حلال و در خواب تلون احوال و او طبع
باشد **در** بقر می چند گوید و اقسام است یکی از آن در
نامند و ترکان سار و قوش و برترترین اقسام گفته اند
که چون او را بکشند یک چشم آن بپوشد شود و یکو با برساند
اگر آن چشم باز نکند در زیر یکین انگشت نهند تا آن انگشت
در دست باشد خواب نیاید و تعلیق همین از دارد و چون
چشم مطهر را با خود دارد معلوم است و اگر دل از او بر
مردی یا زنی که خفته باشد بگذارد هر لاری که نهان داشته باشد
بگوید و شخصی دیده شد که تیر نهاده بود حکایت میکرد که
میگفت لیکن در دست فدیتم نمیشد که چه میکرد گوشت است
آن عذاب امامیه فحش حرام و مجاز حنفی و مالکی حلال

کز میان آنست و هرگاه آنرا بدست نیاورد گشته و بگوید
 جهت صلاح من این بی نظیر است حرام است بهر مذهب
 مالک که مار و کشته و خون آن کفر مجامه و بدست هر چه حاج
 بهشت نذر و پیشه در خواب مردم حقیر و ضعیف باشد
 بخاک **علاج** بخاک خرمی زهک خوانند حیوانی است بصورت سوسه
 و دهان آن بغایت فراخ و گوشتی که بمقدار شش کبر و
 دهن بی باشد و در آب بهر سد و نقیض کند و در رود
 و مرده های هند بسیار باشد و چون حیوان یا انسان
 برکنار بیند برآید و در رود فرو برد و شرح ذیل
 وی باشد اگر چشم آنرا بوضع می بندند شفا یابد و اگر
 جانب راست ویرا بخورد در آن وقت باه بخشد و زرد
 بیاض العین خرا کند بمذهب امامیه حرام است و شافعی نه
 حرمت است و بمذهب شیعی و مالکی حلال است و نه در اجزاء
 خواب دشمن باشد و نه **نذر** در لغت تدریج است
 و بترکی قراول نامند و در استخوان آن در رفع قرح و

کساح
 حروف التامیه
 حروف التامیه
 الحلقه
 نذر و تدریج

آنست
 نذر

بر چند وصی کند و خانه رو به راه و در دیوار اندیش باشد
در دانه تابی یا بیشتر اصی بود کند راه به در رفتن
حکیم امر سبطا لیس که کتاب خواص آورده که در جاده اند
که از بیاض غصه که بیاض دشتی است بکن نچند
بر در سوراخ خود جمع کند تا که به نردیگی آن نیاید و
قصد می کند غصه را در چمن گیرد و مروی کند که کرم
نماید و چون بکشت زار رسد بسیار بیل بر کند و باقی را
در میان بطلد و خالی کند و بعضی گفته اند که اگر در
مرض مشهور را که موی پر زرداء القلب خوانند
یک مثقال شش آن که خشک کرده پاشیده باشند با آب
چهارم بود و سرفه و طلاء آن با پوست سوخته است
دانه القلب مجرب و خاکستر پوست مر و به جهت
نیویلا است و پوست آن که قسم است سرخ و زرد و در
و این قسم از هر کرم می باشد و با الطبع میانه مار و
القت او در خانه او البته مار باشد و نه هر دو به اگر

مظهر نکرود و اگر از شتم خراشتری ساخته صانع در انکشت
 بزودی دفع شود و کونیلهای موی دم از او بکشد
 جسته باشد که فتنه بخورد بنده شهرت آفریند و گوشت
 عذیب مالک حکم و عذیب امامیه که است شد بداد و
 عذیب شافعی و حقی و حیدر آرام و عذیب خرابی و عذیب
 باشد و شیران منفعت و بر غریبه امری آید که خراب و بولش
 خراب پسندیده نیست **عزیز** در غریبه فرزند گویند و بپا
 گوشت آن اتفاق خلل است هر چند حکم اهل بیست
 اگر شتم گوشت سوخته سرمه ساد چیم کنند تا مری چشم
 شود و در خواب منفعت باشد **جادی** طایری است
 در پرواز نفاست مریا و قویست که درین و پاهای آن دراز است
 خاکستری رنگ است و قهوه اندک سبزی و حیلش در غنچه
 توده از همه مرغان مرید و از **جادی** است
 مکره و عذیب دیگر در آل او در خواست دولت و نعمت نایاب است
 و **جادی** بقار می گویند است در حادثی مدح مکارانه

بزودی

انگیزد

جادی

جادی

جادی

کبریا و سرور که در خانه و در نشسته سر کین آن بالاد و در حقیقت
ملک و پادشاه و غنم و میون جفته و خنکی و یاس که جفته تحلیل
شمار و یاقه کین و با عسل جفته کسور و عسل و یاس و یاس
کند و او و قدری قطران که چخته در هم کرده باشند چون سینه
سینه بر صحنه بخورده مکرر بخورید تا عسل و در آنرا آن
نهایت مواز است نوشت آن با لقا ق جلال و در خواب
کین و با سینه و اگر کین و بسیار بید که در دریا بسوی او
می آید و حقیقت بسیار یابد و اگر بید که گوشت کین و میون
از این با **جواب** گرم شب تاب است مفید سفلی آن سینه
و در زیر بر مستور است و در بر و زمر مکشوف شود و در شب
چون شمر در خند سینه عدد **جواب** قال و تدهین آن با روغن
کین و بر کسار موجب درستی خلایق و قضای حاجات است و در
محراب حنک کمال بکثره می باشد و چون ساره سهیل
طالع شود اثری از آن یافت نشود که است بهر ملائکه الا
باید که مکرر گفته و در خواب خیالات و همین باشد و باشد که

جواب

حوت

بر مطلب رسیدن تعبیر کنند **حوت** بفارسی ماهی است
 و انواع آن بسیار است نزد ایرانی ماهی فلس در حلال است
 اهل سنت کوشش می نمایند ماهی حلال آفرین ماهی را
 نجس می دانند و ماهی در خراب چون یکی باشد یا در صورت
 و اگر بسیار باشد و بزرگ مال بود و ماهی در آب می زند
حوت یا بفارسی آفتاب پرست نامند نظرش همیشه بر آفتاب
 مشبیه بموش است و نهالش بلند و مویش افشان از چله سحر
 و یکدیگر هم از آن قتال تنها مالک آنرا حلال گفته و در
 آن حصول مطلب باشد **حیه** اقسام و انواع آن بسیار
 آن حرام است بلکه مکر مالک که مکر و کینه و مار در
 دشمن نهانی باشد اگر منفرد نبیند دشمن ضعیف و
 دشمن قوی و هر قدر از قوی تر بیند افزونی شوکت دشمن
 اگر مار و طبیعت خود بیند که می خورد **حی** غنای الله
 حیوانی بود آن را نیکو با جمع شود و از نوع خود
 حیات الوعده آن عمر و بن بحر حافظ حکایت کرده که جمعی

حیا

حیه

حوت
 حیه
 حیا
 حیات
 حیوان
 حیوانی

حی

لک

بند که بپشت خود در محل حریم میانه گرفته بیک
 میگردند حرام است اگر گوشت خود بجمع مذاهب
 برین کوی نه خرقی با گوشت نهسکان ندارد و اوفی حکم
 یعنی و در خواب اگر فاسق حرام خور باشد و گوشت

خفاش

خفاش بپارسی شیر و کور سرش خوانند و خرج
 آن او باشد و خیف بکند طایط مطبوخ آن
 طایط بر دل بکشد و مالیدن برین آن بر فرج زن آن
 و ولادت سرایع الا ناست و طایط مغز سر آن بر
 و در آشنای سر آن موجب هواست حرام است

خفاش

در خواب غار حبس باشد **خفاش** بپارسی بر سون
 کباب آن مفتوح شد و گوشت آن را فستق شانه و امراض
 فاست و اگر آشنای سر آن در وقت غار جمع خراب
 حال کند و بالیدن آن غایت در ابطال آن بجز
 است آن عینده اما میگویند که شدد که در جوی
 جلالت و نزد شافعی حرام و در خواب و شیان

حروف الد
دوب وراج وراج
وای وراج

باشند **خاد** بنابر مشهور از غن است و مذکور خواهد شد
خفا بفراموشی جمل نامیده می از آن بردارد و قسری
 او هفت عدد از آن در این است و می که شرح ظاهر نگردد باشد
 حلیس کند باعث باریدن باران و برودت هوا باشد و غیر
 شمرده اند بهر جهت حرام است مگر نه مالک که مکره
 گفته و در خواب شخصی است که بواسطه او خواب و دولت دنیا
 بدست آید **دب** بفراموشی خری بود بنایت جمل و بشد
 القوة و ضعف القلب و کثیر التذنب او بنیر ماه آن جهت
 کردن بدن بی بدل و از غریب آن اینکه وار کرم به است با
 مرود و از غریب اینست که چون بزاید بچه او گوشت پاره باشد
 که اصلا صورتی شکل و بکمر آن نبود پس از آن میلید و
 بر میلارد و میگرداند تا مفاصل و صورت آن بدین اندک
 که به خری از او با هر کس بخورد علاج سیریز است که شست
 بملح ایامیه و خف و یا فنی حرام است و نزد ما کی خلا
 و قلیلی از اصحاب حنبلی نیز حلال میدانند و در خواب

حیله ها کنند و اگر در میان جمعی که بودند که سگ خفته شد و گوشت
در سالی یکبار جماعت کنند و از کربت معده اش هر چه خورده اند
الادافه خرم که آنرا خضم خوانند که به هر یک از انسان می بیند خایف
و متحیر شود اگر در می ترسد همان دم دلیر شود و قصد او کند
و اگر انسان دلیری کند و بانگ بر وی زند بگوید که کیست
از کرب ترسد و مبهوت شود بقیه یا شک تواند کرد و از کرب
کرب پنهان نتواند شد کرب از کربته بخورد و کرب ماده بخور
مشهور و بدان مثل زنند و از حماقت یکی از کرب می خورد و زنند
و هیچ گفتار را شنیدند و گفته اند میانه کرب و کوسند بعد از
مرب نیز خصوصیت باقی است که اگر طایر یا پوست کرب ساخته
نیزند طبلها و درها که از پوست کوسند باشند بامر شدند
و اگر پوست کرب مراد و گفته اند نیز همین اثر دارد و اگر زبان
کرب یا پوست از آن بود که مضر و مسمومند آنرا خورند و فواید
و گفته اند اگر کسی در کرب یا چشم یا پوست آن بخورد و از
جوانی غالب شود و اگر مراد از در جای کرب تراند او نیز کرب

و دیگر حکم آن که ضرر بکسوزان می رسد باشد که آنجا نکرده اند
و گشت آن به مذهب حرام است مگر مذهب مالک که مکرر
میدارد و در حجاب سلطان ظاهر و مکرر کنی باشد **دایا**
مکس باشد بقضی هر وجه تمام گفته اند که کلام اذ اب یعنی
چند آنکه **فصل** در این اجتناب کرده و باب گفته اند اگر بایده
آنکه هر چه در آن مصلحت بر موضع گفته اند بنور مالک در
ساک شده و اگر محقق عدل مکس یا نه عدل در باب خوش اند
آنکه اگر کسی که جبر بر او شده باشد بداند بول بکشد
و در غایت آنکه مکرر مکس را در روغن گنبد کرده در آفتاب
گرفته صاف نموده باشد چنانچه مریدان مکس موجب است
و غایت آنست که چون در جای نشیند که سفید باشد نقطه
سایه نکند و چون بر موضع سیاه قایم نشیند نقطه سفید
نماید و به حرارت و غفرت شود و کس که کثافت آن عقده را که
در آن فریاد و ستان باشد و در کس که مکرر سیاف
شود از هر چه از آن که مکس بر رخساره و مارون اگر شد نشیند

29

دایا

ن
ق

شمال

آنرا بزنند باز نشست هم براند و بگویند چنین شد بکجا آمدند
 پرسید که خلقت مکن برای چیست گفت برای کبر و کبر و کبر
 جباران بهام روی ساکت شد عیلم است بههم مذاهب از
 و در خواب مردم بشغل باشند **و** گویند از ستم بسیار
 است و دو کوه آن دارد و هیچ ضربه از آن نماند
 مرغ شطرنج را بدین تعبیر کرده اند که بر هر غلبه و فایز
 گویند بول درون آن اسم است و در بعضی ترجمه بحر
 بشود و گوشت آن حرام **الامذهب مالک و در بحر**
 و قوت باشد **و** قسمی است از نهایی که چک در بحر
 فارس شکار کنند گوشت آن لذیذ و در هیچ باه از فر
 و در همه مذاهب حلال و در خواب تعبیرش تغییر مانی
و حیوانی است عجیب الخلقه و در فلک سی
 بداند گویند بکجا برای سلطان وقت مدام السلطنت
 او بخت و دزدانم حرف مشاهده نمود که بود جسته
 خورد در و ناز کمتر بود و سرش از شتر بنایت بداند تر و

مرغ حروف التا
 ریح رومان

روما

رزاق حروف التا
 ریح رومان

[illegible]

نور

مقام عالی است **بفامی** که است **بفامی** که است
و خدا را که سالیان است که در دنیا است و اگر
که به سیاه می بینیم در روز عید است که می بینیم
لقوه چکانند بودند است و اگر زبان که به سیاه در روز
و موزه بود چنانکه نه پای و آن سالی و آن که در زمان
پس آن کفش پوشیده است از روز عید و سیاه می بینیم
شوند و اگر ندان از عمل های عجب سالی است که آن
امام **خفیه و خنبله** و بعضی فتوای شافیه گفته اند
دستی حلال است و نزد مالک جمیع اقسام که به حلال است و در
دزد باشد و اگر بپند که که به او را می کند یا می خورند یا می
و که به دستی درین زیاده است **بفامی** که است
و در بعضی جزایر و سواحل بخت بزرگ از اجداد جدا بود
مرا که در گوش کسی که خورده باشد بپاکند از آن که کسی
مهر باقی است **بفامی** که است **بفامی** که است
روایتی از شافیه حلیت او موافق اصلی که مالک قرار داد

نور

در خواب بیدارید نیست **سقطی** گویند اگر کسی مستی
 یا خمر یا ساج یا چیز دیگر بماند و بر او برش باید نهنگ شود و اگر
 در خواب در خشکی و بر بالین بخت بماند مستغفور شود
 اگر در وقت خواب او در بنای مستی یافت شود هر چه را در فصل
 بکشد یا فاسد است در آنرا در قوی باه از وی تمام آ و هر چه را بد
 که بشود تقویت باه زیاد کند و هر چه را بپیم آن هر دو
 قوی است مجذبه امامیه حرام و مجذبه مادی حلال **ست**
 مجذبه دیگر در این وقت بخاطر نذر او در خواب
 مست و معصیت باشد **شاهین** بهمه مجذبه حرام **ست**
 که مکره میدانند و در خواب ریاست و دولت باشند
 بهر بی لافه گویند و در حق متعال گویند و الا **ست**
 لغو است عجیب الخلقه است و در میان هر که نزاج
 پیشش باشند و در دیدن چاشنی که در دستند
 غریب بوی خوشتر می رسد و در خواب کسی که
 در خواب هر دو میدود از هر مری بیغمه پیش میگرد

در وقت خواب
 زانکه مستی
 است

ن هین

چشمه اش بعضی چنان بزرگست که بیکر طایف نهاده در آن نمید
و در آن بادیه آنرا سوراخ کرده خالی کنند و بر آب نموده بپز
مهندود در زمین ها که آب می افتد دفن کنند و آن موضع
نشان نمایند که در آنجا آب است و با تخم مرغ بر آب بپزند
بیاشامند و گویند هر چند ملتی بگذرد آب آنجا که نشانی
اصلا تغییر نکند و هر چه شتر مرغ خواهد که بر بیضه نشاند
بیضه را بظنار گذارد و هر ساعتی بر یکی از آنها نشاند
همه بخوابد و اگر در آن وقت از بی طعمه مرود و بپشت
دیگر بیدار بر آن نشاند و آنرا خود در فراموش کند و حرارت
حدث متولد آن چنان است که سنگ و فولاد و هر چه از آن
باشد با آن در زمان بنضم کند و بپاشد و بپاشد و بپاشد
هرگز گشت آن خلالت با لفاق و در خواب مرده ای
و اگر در فرغ بپاشد کارهای عجیب و حالات
غایب **بسم الله الرحمن الرحیم** یا معجزه ماهی شکر که بر پشت
سفید دارد و بعضی گفته اند نام رودی است که این قسم ماهی

و ان ارجی را اضافه باین رود بنیم گفته اند حلاله
 باقی و بعد بر روی گذشت **ممنوع** مرغی است شکلی
 و بنفشه بر لاله دارد و نه در اعضا آن سفید و باقی
 است و بنفشه شب امامیه را هست سندی دارد و قول
 شیخان نیز در همین باب و بنفشه مرغی است که در
 مرغی دارد و بنفشه مالک حلاله است و بنفشه
 است که گفته اند علی الاطلاق و ایان و بنفشه
 بنفشه را دارد و در خواب دلیله بر مرغی و از زنده است
بنفشه مرغی تر مذکورین و مالک است بهر مذهب و در
 بنفشه مرغی مراد بنوی بایش **بنفشه** مرغی گوشت
 کوچک از جنس بنفشه است و در خواص احکام مثل
 بنفشه مرغی مرغ خوانند قوی ترین طبع و شکم
 بنفشه مرغی مرغی است این مرغی که گفته و در
 بنفشه مرغی مرغی است **بنفشه** مرغی که گفته و در
 بنفشه مرغی مرغی است و از اصبع مرغی که گفته و در

در وقت است
 صد
 صد
 صد
 صد

نقل

صور

صاف

صاف

صاف

و با هم از کوه ها می ست چپ او ست بسیار خایف و کفر با او است
و گشت تمام از انسان دانه و هرگز از آن نبرد و هر چه قوی
بخوردن گوشت آدمی را می خورد و آنکه گوشتش کافه را مرده را
بخورد و مشهور است که هر که از آن کفتار باخورد اشتها نشد
سکان بر روی بآن نکند و در بآن آبی ترا بیند این است
و اگر بای آن از بنی که می خورد از آن نه نمایند یا در زیر بای وی نهان
در زمان وضع حمل غایب حرام است بمذهب امامیه و در غیر
و حاکم بمذهب شافعی و حنبلی از شافعی می گویند که بای آن
منقول است و در خواب نمی نهشت صرفی زشت سیرت با آن
و اگر به بیدار گوشت یا شیر کفتار بخورد آن را با وی مکروه
کنند **صب** سوسمار است گوشت آن قوت باده دهد و اگر آن را
شکافه بر عضو بینند جاذب سم جانورین و بلادیه یکبار
و اطفال است و اگر بی ترست سوخته آن مورق این است
عضو است جای غیر در آن نمائند که می کشند تمام آن
حرام است بمذهب امامیه و حنفیه و حلافت نزد باقی در مکروه

صب
مورق الضاد

صب

۳۴

صاوس

حروف الف

حروف با

حروف ط

حروف ز

حروف د

حروف ر

حروف ک

حروف گ

حروف ق

دقیق و فدا باشد **صاوس** حرام است عذیب امانی
 و نفع و حال است عذیب خفی و مکرر است عذیب
 و کبر و در خواب باد شاه می باشد و بزین صاحب
 جهان نیز گفته است **طی** اگر است مذکور شد
 قطع عین و تاری میخ خوانند در شرح مقامات
 مذکور است که عقار از آن سیمخ گویند که هر یک
 از اینها سیمخ است و در جهان از آن است نشان
 و هم وجودش را باب باشد به عقا تشبیه کرد و در
 المخلوقات مسطور است که عقا مرغی قوی طیک است
 فخر از با سانی مر باید و طعم نماید و بادشاه بطور است
 برین صید کند بقدر کفایت خود و باقی بدید حیوانات
 و بر برین خورده و در و این صفت بادشاه است
 و مقتصد سالی عمر کند و بعد از آن سید سال بقدر نهد
 و بپایان بخشد و برین کمالی و بعضی دیگر از
 کفر اند که در بلاد اصحاب رئیس کوه بود و بلند بود

تفہیم

ب فیه و باشد بر بنی اسرائیل و در زمان موسی علی
الهایسار و شیو بعد از ایما نقل بحوالی چنانکه در
در بعضیها افتد اطفال مردم را طعم میساختند
در دم و در خالده بن سنان بردند و به دعا و او مثل
در قتل و خزانام باقی نماند و از خلیل بن احمد بصری
المنقول است که آنرا باین سبب عتقا کردند که در
خط سفیدی مثل طوق است و در عفت ام الزل
مغرب گویند و در وجه تسمیه بعضی گفته اند که بنام
سورن عین مع و کسر ای میماند است چه هر چه را و کوفتی
بر ناپدید شدی و غریب کردی و بعضی گفته اند که بدعا
در بعضی از جزار محیط افتادند و در آن جزار فیل
و جاموش باشد لیکن او جز فیل را صید نکند
و در خواب خلیفه و هاد و ابدا باشد **عقبی**
که بکشتن و در آن کشتن است و کشتن
در آن کشتن گوشت کوفته اند **عقاب** بشاری

عقاب

اگر گویند بفتح همزه و ضم لام گویند عقاب مرا حرام بجز این
برخی بجهاد بر برابر آفتاب نکاهند و اگر بفتاح نظر و اگر
نکاهند و اگر چشم نتواند کشود او را از بلطای تو و افکند
تا هلاک شود که از آنرا یاد دارد تا شام بر آن تحصیل حکم
در پروانه باشند و همیشه بگویند میگردانند و از حق صحت
که اگر بوی عطر بمشامش رسد مجبور حرام است نزد هم مگر
مالک که هر که مبدلند و در خواب اگر عقاب هوشه بشکند
ببند بلیشاه قاهر باشد و بیا موخته دلیل فرزند بود و اگر نبیند
که بان صید میکند عمل سلطان یا بدو نفع از آن برد اگر از آن
کنند یا بدو بپادشاه با وضو و برنجی رسد و چنانچه
تعبیر در بازو شاهین و امثال آن **عق** مکه است حرام است
نزد امامیه و شافعی و حنفی هر چند آنرا بپزند و بپزد و باقی
و حنفی حلال است در خواب مردی عهدی در آنرا باشد
و اگر نبیند که امره صید دارد که اگرین مال خود که حاصل
تواند کرد **عق** بلواست حرام است بجهاد امامیه

عق

عمود

عقرب

و فیروز مالک حلال میبندد و از حقیقت و خصلت نصیری
 یافیت و در خواب میل و محبت باشد **عمود** که در آن
 در آن وقت باه و مهر حلاست گوشت آن با آن
 در آن وقت بر اثر بار باشد و بچه آن فرزند و گوشت آن
 در آن **عقرب** که در آن است و انواع میبندد تا بجهاد
 که در آن وقت در احوال آن هر سه و آن بدن بکیر بود آن
 در آن و اکنون خراب آن گوشت بشکر در آنجا حاصل
 و آن در آن جراحه سکون شد و مردم از آن گوشت عذبت
 آن را کردند و احوال خراب شد و اکنون در شوشتر
 که بسیار است یافت شود مشهور است که عقرب در چشم
 است و مکان معین نمی آید چون از سوم راج بر آید دیگر
 در آن طلبد و هر سوراخ که یا بدقرا گیرد و چون از آن
 در آن خرد دیگر و در آن است با قنای و در آن
 در آن عقرب باشد که در آن در خواب غلبه آن دشمن
 باشد و اگر مردم در خانه خود بپند سخن چیت او یکی آن

غراب
حرف الذی

حروف الفاء
فيل فهد فاخت
فاس فكت

و در روزی که از آن رافع بر صاست استخوان و استخوان سودمانند
 و در باغچه با اینست که کوف طلا نمایند زیرا که کند حرام است و در هیچ
 مذهب که بدانند که حلال میدانند استخوان و در آن است و در آن
 مکرر و شاد و در آن می بیند و طهارت را موقوف به ترکیب میداند
 و در خواب با دوشاه غمی است و اگر کسی در خواب سواری پیدا کند و در آن
 شود **بهد** بفارمی یوزد گویند بعضی گفته اند که بیدار هرگاه با
 در آن جمع شود یوزد کند و یوزد قسمی است قسمی نیز
 که دم کوتاه دارد و قسمی دیگر خوردن که دم آن در آن است و هر دو
 صفت وحشی است و بتدبیر آنرا گیرد و بتعلیم موادی شود و
 نکار کند و در خوردن تعلیم و تربیت یوزد دستور است در هر یکی
 انسان را قرار گیرد و چون بیمار شود گوشت خرم علاج او است
 چون خورد در حال شفا یابد و به **فهد** اگر بر نفس طلا نمایند
 بپا در آن است و فهد را با طبع با و آنرا در حق عظیم است
 اغلب آنرا **بهد** در حدیث کنند حرام است به مذهب الا
 مالک مکرر و میداند و در خواب مرد غمی باشد و اگر آنرا استخوان

دو قسم

امونه

فهد

خانه

خانه

خانه

خانه

شرف القاف
عقود
تقوس

ببیند بر خضم ظفر یا با **نخنه** مکره است کوشش
 و از مذهب دیگر حلال و در خواب نرسد چنان نغمه با
نخنه موش است اگر فضل موش را گرفته با کلاهی چرخانده
 حبس بول بکشاید مذهب امامیه اقوام موش حرام است
 حقی و شافعی و حنبلی موش تا آنکه حرام است و مذهب مالکی
 و در خواب نرسد سیرت باشد و اگر ببیند که موش طعمه او
 یا چیزی از مال او میخورد دلیل نقصان عمر او باشد
 فایز بن جالوزی است معروف که نویسنده آن کتبه و همان
 دانند فک گویند حرام است مذهب امامیه و خلافت مذهب
 مالک و از مذهب دیگر نصری بخاطر نیست و در خواب دلیل
 عیش باشد **قرد** بوزیر است مذکور شد **قرد** خاریش
 است بالطبع و شمن مار و افعی است و هر جامه و افعی را بر بدن
 بکشد و در آنجا که موسوم بر و زلزله نموده است
 بنظر شبیه که لشکر عرب چون بیستان آمدند شورشند میاد
 آنجا و عرب عهد و قرار شد که عرب در آن روزم حاضر باشد

مکره

نکیر و نوری که اند شمن هار است و هیچ جا اند مرا فقی
یافت نوری که در زمین سیستان و اگر تجاوز اینست باشد که
الکندریستین آن ضریافی و همان دشوار شود و از غریب
خار است نیست که بیشتر از وزیدن باد از آن آگاه شود و خانه
فردا و مسند قرار دهد یکی شمالی و دیگری جنوبی چون باد
شمالی بد بیشتر از آن راه شمالی را مسدود کند و اگر باد جنوبی بد
رخه جنوبی آید کند و در آن مکان قرار گیرد چه از باد نفرت
عام دارد و در آنجا بنظر رسیده که شخصی در قسطنطنیه بود
که از جستن باد خوب می دانست و او را تقییم بسیار کرده صاحب
کنت و کرامت میدادند و سبب آن بود که در منزل او خیار
و نه داشت هرگاه راه شمالی را بسته دبی کفقی باد شمال
فراواند هر وقت سوزاخ جنوبی را مسدود دیدی کفقی
باد چوبی خواهد آمد حرام است بجز هفت ماه و حقیق و
حلاست نزد رانی و در خواب صورت و مکرده باشد **قوی**
نماید از خواب غافل شود در خواب مملوک باشد **قفس** مرغی است

قفس

علمی بی
و بر آن
یک شاخ دارد

شکل چوب و بایش مشابهت پیدا دارد و سر آن نه تیز و نه
کمر درونی بکوی مقاومت تواند کرد و جرم آن بغایت سست
و آن حیران باین نظر سود در حدود هندوستان باشد و ماده
بسیار کم باز گیرد و مدتی جلش رود کار دراز یابد در شاخ آن
لواح بسیار است گفته اند در دست نکاه داشتن آن قوی و فایده
و شنج را سود دارد و سائیده آن را اگر بمصرع دهند فایده
نخند و نه اینکه در شوار زاید اگر در دست گیرد وضع حمل آسان
شود و می آن جهت بواسطه آن است و آب خوردن از ظرفیکه
از شاخ آن تراشیده باشد جهت رفع بواسیر سودمند و در
حلیت و حرمت آن نصی در احادیث بنظر نویسد و بعضی فقهای
امامیه گفته اند که ظاهر حلیت است چه علف می خورد و شنجی امر
میسند و یکی از فقهای شافعی گفته که حرام است که حکم کاود داشته
باشد ممکن است که حکم فایداشته باشد باطله نصی از علمای
مذاهب مذکور نیست و حقیر این دشمن باشد **کلی** بهترین آن
سک شکاری است و در چهره آن خوردن و کرم کشیدن از آن و سینه آن

قوی تر و دایم تر است و موی آن نرم تر و علف و پنبه
بهر و آنکه تر و دستها از باها کوتاه تر باشد بهتر است
و اقسام آن بسیار است و مرغی تازه کافی تر از آنکه پخته و پخته
و اهلی می باشد برای این اوی که شکر در آن ریخته شود و
باسک اهلی کاغذ جمع و غولد میشود و سبک آن دو قسم است
بحری و دیگری قوی و چند بند ستر از نهری حاصل میشود
که به و آنکه بزرگتر می باشد و دست و پای آن دراز است و در
برده های اروس و نکاح بسیار است و بعد از قطع چند و تدبیر آن
مرنگ و بوی آن از ظاهر شده قوی تر است و می باشد و بعضی
چند را بسبب استحالات دانه و بحری آن بقدر سبک است
و بزرگتر و دست و پای بسیار کوتاه دارد و بوی آن در
طهرشان بسیار و درین شغال از همه آن سببی است قلیا
ندارد و سبک اهلی اضافی او از خاص آن بیداری است
نعمت خود را بشناسد و بزرگتر در آن و در آن که بر آنند
و اگر رسد در آن صبر نماید و نام خود را از آن بیاورد

نوزدهم آن جهت خنای بر بی نظیر و غریزه و فطری و غریزه است
 خنای آن جهت خنای مجرب است و استخوان و عصب آن با استخوان و عصب
 شکسته و آسیب آن فایده است خلاف سایر حیوانات حرام و
 نجس است و این مذهب بگویند که گوشت آن مکروه می دانند و در خواب
 دشمن صیقل است و او از ترس می سفتد و اگر بیدار که سفت
 مطبوخ و سفت و آشپزی باشد و گوشت آن را در دشمن **کفتاد**
 مذکور شد **کر** در قوت پرواز مشهور است و هیچ مرغی که از آن
 نرگ نیست و عمر وی بغایت دراز باشد و خفاش موزی و دشمن او
 کلاغ و نه خواهد آشیان نهد بر کجای آن رفته در آشیان گذاردن آن
 خفاش محفوظ ماند چه خفاش نزدیک چار و بر آن نرود و گفته اند
 که هر که در درجه شمس سودمند است حرام است مذهب امامیه حقیقه
 مذهب و مذهب مالک مکروه و در خواب با دشمن **کر** **نفا**
 کلامی که در نوزدهم آن است که عسل جهت در سپهر بی نظیر است
 حلال است و مذهب و در خواب نه چای ناموافق باشد **کر** **مد**
 اگر در خواب بیدار که کلامی نکند غنی می باید که شروع نباشد **کر**

کفتاد

خصیص

کر

کر

کلاغ

کرمی

در عربی **مخبر** کیوان است طاریت مانند بطریکیان است
 و شب خواب نکند خلافت در جمیع مذاهب و در خوابی پام ساهی
 باشد **کوسه** عربی غم است **افتم** از **الملك** **المهم** **المهم**
 خواب غنیمت باشد و اگر به بند که کوسه اند بسیار دارند بود
 سالار شده و چشم آغال و منفعت باشد **کرن** **مفکر** **مفکر**
 حلم است بضم طه **الملك** بود خواب مردم عالم باشد اگر در
 پاکیزه بنید علم عزیز باشد و اگر در غمرا بنید علم ضایع باشد
 بود **کوز** کاؤ کو حیت مفکر شد **کوش** مفکر شد **کالی**
 بعضی گفته اند که از دیار آید در ساحل بلف خرد و در شهر شود
 و فضل که افکند غنیمت باشد و این معنی است بی اصل و باطن
 بیان شد که در شریف حق **کرم** **الملك** **الملك** **الملك**
 است جانزیت بلند بران و در چیز چون کنگ صفی
 آنقدر نیاهی باشد بران منارها و اشجار عالمه اشیا که در و مار
 باشیا که برده طعم سپازد و در تابشک بصر و پیر و دود در نشان
 بکرم سپهر و از هوای و بای که برزد و تا آنحضرت در هر باشد

کوسه

کرن
کشف

کوز
کاؤ
کوش

اتفاق
 بحروف
 اتفاق

نمود و مراست بذهب امامیه و عذیب شافعی و غیره است

و بهای خنجر و مالکی جلال و در خوان بر عدل باشد مالکی

نیفایم سنی بو نیمار کینید و یای هر از د ار نو از کلک

که چنانچه سفید در کتاب اینها منکر دارد و اکثر بر این گفته میا

لوتشان مفری یاه و قواله می یاج و پیہ ان قاطع خون بواسیر است

بهم مذاق طلال و در خواب غم باشد و بطواعت نیز تغییر کنند

بقایا سیرت کائنات است خداوند کور شد **افوا** شمر مرغ است خداوند کور شد

بفارسه بلیک خوانند هیچ حیران گشت آن را بخورد و زهر

آن سم قتل است و پیه آنرا جهت فالج و امراض بامره بهتری اطلبه

نموده اند و نهایت خشکین و غیور است اگر آدمی را بجای بلندتر

از خود بیند البته قصد او کند و اگر خردتر بیند باشد که متعوض

شود و بر جانور یک بیند متعاض شود و غنیمت مگر باشد و بفرات

باید بود خور و چون حید کند چندانکه تواند خورد بخورد و بوزان

طایف میانه روز پنجشنبه ایست که بدو از خواب میاشد چون

دار شود چنانچه او نمیکرد آنرا میبرد و شفا یابد و همه مانند

مالک بن جریر

حرف الميم
آلان الميم

2015

[illegible]

نفس

نظام

۱۰

مهر جادو و کیمیا هر چه موش در آنجا باشد فراموش آیند و از خواص این
آن فایده نافع است اگر طلا کنند شفا یابد و از خرابی آب
که هر که بلبک زخم مرده باشد باطنش کو یا موش بود است
شخص بول کند و چون بولش با و مرستد ببرد که لا دهر آن آبها
برای بلنه که بکشد تقصیر مکان کنند که موش آنجا شود و وقت
مالک مکر و و عذاب دیگر در خواب یاد شاه و مرده و
اگر آنرا مسخر خود بیند بر خصم ظفر یابد **مکس** عمل عجیب
از وضع بیروت و اجتماع و اطاعت امیر خود میروفت که
بزرگ هر سبطا طالع خراست که معلوم نماید که عمل حرام است
مکس است یا منفذ دیگر معلوم عقیدت تا آنکه آنها را در شیشه
داهند که از بیرون مشاهده توان نمود مکسان اول او مرده
درون شیشه بطایع ساختند آنکه شروع بدادن مکس
که در حرام است در جمیع مذاهب مکس مالک که مکر و
و در خواب بشارت بر یاست باشد **مکس** موش چنانست که
کشتن آن و حرام است خوردن آن مکر و عذاب مالک

مکس

مکس

میدانند بزرگ و کوچک و نر و ماده و پیر و جوان و انواع مختلف
میباشد و هر رسمی هست شانه آن قوی تر از همه حیوان
و طایفه مسخرق آن مانده بر آید موی انسان است و تخم
آن چون تخم مرغ باشد تخم یک ماه در شکم شود و یک
ضبط تواند زنده اگر عدت دهد و هر چه سیاه مقابر را در نیم
او قیام و سخن تر بنق یا از ارمی کرده سه هفته در آفتاب بگذرانند
و بر قیض و خالی آن بمالند حرکت باه مایوسین و موجب صلا
الباب و بزرگی آن شود و در خراب مردم سفله بی ایمان باشد **شناس**
در قصه لایبامه گویند که شناس نوعی از حیوان است
بهشت آدمی شکلی زیبا دارند اما ناطق نیستند و مردم با آنها
و هم میکنند و از آنها فرزند آید هم لال باشند و در بعضی سید
اند که در ولایت مصر نوعی از بومرین به باغد سخت شبیه انسان
از شناس گویند و در نزهة القلوب مذکور است که شناس
نوعی از خلق است که بیگ بای بر می خیزد و با هم می دیویم

شناس

گویند و در جمیع احوال مستطول است که حقیقتی در بیت

بن آدم

مروف الوان
وعد
مروف الوان
هائده هائده

های

حمد برین طاهر با سعادت کردید و ایشانرا بهما سر خایندیم
دارند و بیکیای چنان دوند که اسب ایشانرا در دنیا بدست
گویند اما عقلمندند حرام است که همه مذمت و در خفا
اجوی باشد **وعد** بزرگوهری است ملکوتی **وعد**
مرغ سلیمان گویند پیروزان آن مورخ خواجه و در سوختن
و طبق استخوان و بال چپ آن عقد اللسان و در قیسی
دشمنان و با خود داشتن چشم آن جهت قوت حافظه و امور
از جدام و بلع نمودن دل لبد را گنج بوده جبهه قوت حافظه
آنها را است مکرده است گوشت آن بمذهب امامیه و اسلام
مذهب شافیه و حلال است بمذهب باقی و در خواجه
باشد مخلص و خادم علما **های** چون استخوان خیزد
آنها کاسر العظام خوانند و مشهور است که بر سر هر کس سوار کنند
بلند گردد رشود و دولت و سعادت یابد و آنرا با سحران
مرقیبی است و گوشت سگ بجه مرادوست دانه و فربه اند
که طبیعت با طبع سگ موافق است و سگ بجه مرادوست باشد

بر حرام است و در مذاهب الاثر آنست که اگر چه میانه و در حرام
درست باشد **در** موش و شنی است حرام است نزد امامیه
و حقیقت و حلالست نزد بای و فقیر در فاحه گشت **باید** حرام
بسیار بزرگ است در عین آنکه طهارت آن دوست ذریع می آید باشد
گوشن بار وانی که منبر را خورید و بدان هم حلال شود و بر بالایی
آب افکند و مردم آنرا بکنار کنند عین کفر حرف آن می آید
و حکم آن را بقیاس حرف در حقیقت گشت این بود ذکر بعضی از
حیوان که درین فقط ظاهر باقی بان مساعده کرده بان قلم
بانیان مبادرت نمود **باب دوم** در کیفیت حصول حیوان
و حقیقت آن بیان اجمالی که مفید معرفت تواند شد و
ناحیه است از فکر بعضی مقدمات تا مقصود می حصول پیوندد
چون عناصر را به ملحق و مختلج شود صورت هر یک ملحق
و کیفیتش در ماده دیگری تأثیر کند و مجموع آنرا یکسان متناهی
شوند و صرف کیفیت هر یک که در عالم بساطت و رعایت
منازات و بتدقیق با هم داشته اند شکسته شود و بهم نرسد

در حقیقت
کلیه

آب و
بال

باید

نیت

کر دیده جمع و وحدتی در میان بدید اید از مجموع کیفیت
متوسط مثالی حادث شود و لا محاله آن مجموع را
کلیات مستحق صوری کرد و در اصطلاح آن کیفیت
متوسط متشابه المراج گویند و این عناصر منصوص شده
بصورتهای انسان و حیاتی را اگر میباید حفظ کرد
و مرکب نام خوانند و الا مرکب ناقص و از مرکب ناقص
انار علویه است که آنرا کائنات خوانند و ماده قریبه
آنها بخار و دخان باشد که خود نیز مرکب ناقصها باشد
و صیغ و شبنم و برف و بامک و نزاله و رباح و هالات و
شهب و نیارک و نرزد و آب و دنب و حریتی و برقی
و صاعقه و آتیه آن که بتأثیرات مختلفه اشعه در میان
زمین و آسمان حادث شوند و بیان آنها در مرقع شود
سند و تفصیلش حواله بر ساله فقیر است مستحق مجامع
و تمام مرکب نام اگر صورتش حفظ ترکیب کند و
اثر کرد ولیکن اعتدال و غایت داشته باشد آن مرکب

که اگر اینها را با هم و آن را با خود لکن مظهر حسن و
 زیبایی شود اینها را با صورت فاضل شد اینها را با خیر
 که در این مراتب مظهر حسن و حرکت را در این مرتبه
 آن مرتبه را حریف و صورتش را نفس حیوانی گویند و این
 که در این مراتب اولیة ثلثه خوانند و بالقرین مراتب این
 صورت در کمال و نقص مختلف باشد و این اختلاف در
 نفس و کمال جمیع است با اختلاف در مزاج و استعداد
 مزاجی که استحقاق فیضات صورت خود را خواست و
 اختلاف مزاج جمیع است متفاوت در تشابه چه بر مزاج
 که تشابه در آن زیاده است بوحده نزدیک تر و استعداد
 در صورت کامله بیشتر و هر چه تشابه است کمتر از
 و دور تر و با اختلاف و تضاد قریب تر باشد و صورت
 بالضرورت ناقص تر و منشاء شدت و تصحیف در
 و بعد اجزای عناصر است هم در یکیت و هم در
 در کیفیت فقط پس اگر فرض مرتبه تساوی کنیم است

فل

مخرج معتدل حقیقی که عناصرا به آن مجرب است و کیف و
مقدار تاثیر و تاثیر بیکدیگر مساوی باشند بحالت اعتدال
چند آنکه مجرب است تساوی قریب تر باشد با اعتدال حقیقی
نزدیکتر خواهد بود و در اصطلاح اطباء خارج معتدل یعنی
دیگر است که در مخرج هر نوع انحراف و انحراف از اعتدال
اربع باشد که در صد و نود و چهارم و اتم و اکل در کار است
آن را معتدل طبی خوانند و هر مخرج که کثیرا از آن نیریزد
ناقص باشد از خارج از اعتدال طبی دانند و نزد حکما جمیع
آنچه خارج از اعتدال حقیقی باشد و هر مخرج که با اعتدال
حقیقی قریب است فیض ببلای فیاض بان اکتفا است و اطباء
بد و خروج مخرج را از اعتدال با رسیدن و نزول مرتبه که اگر
از آن در گذرد آن نوع محفوظ تواند بود این مراتب کثیر
مقوسطه را عرض مخرج گویند بجملا معتدل اعتدال حقیقی معتدل
و فیاض بر او صورت نوعیه معدوم است برای حفظ ترکیب
یعنی آن نبات و مایض بر آن نفس نباتیه است برای حفظ ترکیب

و تقهیر و تنجید و تولید مثل برای آن حیوان و یا بعضی از
نفس حیوانی است برای انجام ذکر و محسوس و حرکت ارادی
و اعتدال انسانی است و حکما افلاک و کواکب را از یک
و خاصه انسانی و اول مرتبه نفس نفس نباتی است چون
در اجزای نباتات هر چه سه شش است و حرارت و غلیظه
از باقی آن که از آن بر و برش دهد روح نباتی از راه
لصور قبول کنند تا که اندازه قریب و باعتدال افتد
روحی نباتی قبول نمایند که نزدیک حیوان چنانکه درخت
مهر دارد که بچند چیز حیوان مانند و اگر قریب باعتدال زیاد
افتد قبول روح حیوانی کند و اگر حیوان که بدید آید
بسی ناقص باشد چون که مایه نهایی که بعضی آنها خبر
حس پسندند یا حیوانی رسد که در احساس و کما
نزدیک نزدیک انسان است و چون اعتدال خود را
شود و نزدیک باعتدال حقیقی رسد روح انسانی قبول
کند و بر مظهر اول صورتیکه فایض میشود حافظ ترکیب

بهر خلیع آن موجود نقش حیوانیه قبول کند پس چندین نوعی نقش
ظاهر کرده و این روح در بلادین و کیا است، بجهت آنکه
باین جماعتی جان باشند که طبیعت انسانی ایشان نزدیک بود
بطبع حیوان غیر ناطق و جمعی جان شوند که قیصر از این
قبول کنند و اینجامبداء و معانی بهم رساند و خلق الله بپسند
الا الى الله تصیر الامور و این نهایت معاد است و
سدره المنتهی و همه چیز با و ظاهر شود و باین معنی است
انچه گفته اند که اَوَّلُ الْفِكْرِ اخِرُ الْعَمَلِ و قال النبی صلی الله
 علیه و آله کتبت نبیا و آدم بین الماء و الطین و ان
اولهم خلقه و اخرهم بعینه **باب** در ذکر قوای
حیوانیه و آن نیروی کونه است مدبر و محرکه و قوت
اگر بسوی جلب صنعت بود آنرا شهوت خوانند و اگر
بسوی دفع مغرت آنرا غضب گویند و مدبر که نیز در
نوع است ظاهر و باطنیه و جمیع ده قول است پنج در
ظاهر و آن باصره و سامعه و شامه و ذایقه و لامسه

در بیان

که

و به در بطن و آن حس مشیر و خال و دو هم و حالم
و حس است که با قوت با هر حاصل آن روی است که
در موضع ملاقات دو غضب می خورد که از جیب و راست
مقدم و معاد شده است می باشد و موسوم است به جیب
الذی یخرج فی ذلک موضع ملاقات یکی شده و بعد از آن
یکی می آید و یکی بچپ پیوسته و باین قوت ادراک کند
فرد در آنها و ظهورها و شکلهای بالذات و انشاء ما و نه
بالذات و خلاف است که آری این ذات مری را مدبر که
بالذات ادراک میکند یا صور فی اثر آن در جلایه منطبع می
شود و جملا در ابصار خلا فی اشکال بسیار است که ذکر آن
مناسب این مقام نیست و تحقیق آن در جامع بقیصیل و تنقیح
تکمیل بطور است و اما سامع قوتیست که حاصل آن روحی است
در هر صعب مقعر صاخت و نفس ادراک می نماید باین قوت
جمیع اصوات را و اما شامع قوتیست که حاصل آن نرو چیست
که در روحی تر باشد شمشیر لیسان که خدیوم از مقدم

میشود ساریت و نار باین قوت ادراک میکند جمیع
روح را و اما اذق که قوتیست که حامل آن رقی است که
در عصب لسان ساریت و باین قوت ادراک میکند
جمیع طعم را و اما اسه قوتیست که حامل آن روحی است
سامی در اکثر اعضا و نفس ادراک میکند باین قوت جمیع
کیفیات ملوسه را مثل حرارت و سردی و مرطوبی و بیوی
و خشونت و سستی و لغت و صلابت و ثقل و خفت
و نفس بقوة و احده ادراک این اضداد میکند نزد جمعی
و بزعم بعضی قوت های منفصله است که بهر يك ادراک حسی
از این اضداد کند و اما پنج یا شش اول حسی مشترک و آن
قوتیست در مقدم بطن اول دماغ و صور محسوسات پنجگانه
همه در وی سر هم و مجتمع شود و دلایلی اثبات این فرق
بسیار است و در مقام خود مذکور دریم خیال و آن قوتی است
در مؤخر بطن اول از دماغ که حافظه جمیع صوری است
که حسی مشترک در میان آید و بمنزله خزانه است پس این قوت

حاصل حیثی شد که باشد سیم و چهارم است که یک قوتی است
در جریطن یا وسط از دماغ که از آن کند معانی جزویه
بعضی به مجسمه سنان را چنانکه بحکم کوسند شفقت نماید
یا به موی او که نیز در دشمی کرک را فهمد از وی بگردد
و این قوت بقای عقل است در حیوان غیر ناطق چهارم
حاصل است و آن قوتیست در مقدم بطن از دماغ
که غلظتانی جزویه کند و نسبتش برهم چون نسبت خال
است بحیثی مشرق و بمنزله خزان است و هم را پنجم
منزله و آن قوتی است در مقدم اوسط بطن از دماغ
که ترکیب کند صور محسوسه و معانی جزویه را بعضی
با بعضی و تفصیل نماید بعضی را از بعضی و این قوت را
هرگاه عاقله استعمال کند در هرگاه که متفکر خوانند
و از قوت نهائی و آنرا طبیعی نیز گویند در قوت عبارت
است از هر مبداء از این که مقارن شود و واراده است
انسانیکویند و الا طبیعی اصول قوتیه است غاذیه

۴۸
از آن کس که با انسان هر قدر که خیر بدین
علم باشد با یکدیگر بکشد بی عاری مستحق ازاد
و اشارت به این معنی است این بیت مشهور
حمله حیوان از بی انسان بکش

باز انسان مرا بکش از بهر هوش

والله الموفق للخیر

الصواب والیه المرجع

والماب والصلوة

على خاتم النبیه

وعلى له

الاطهار

وصحبه

الاخيار

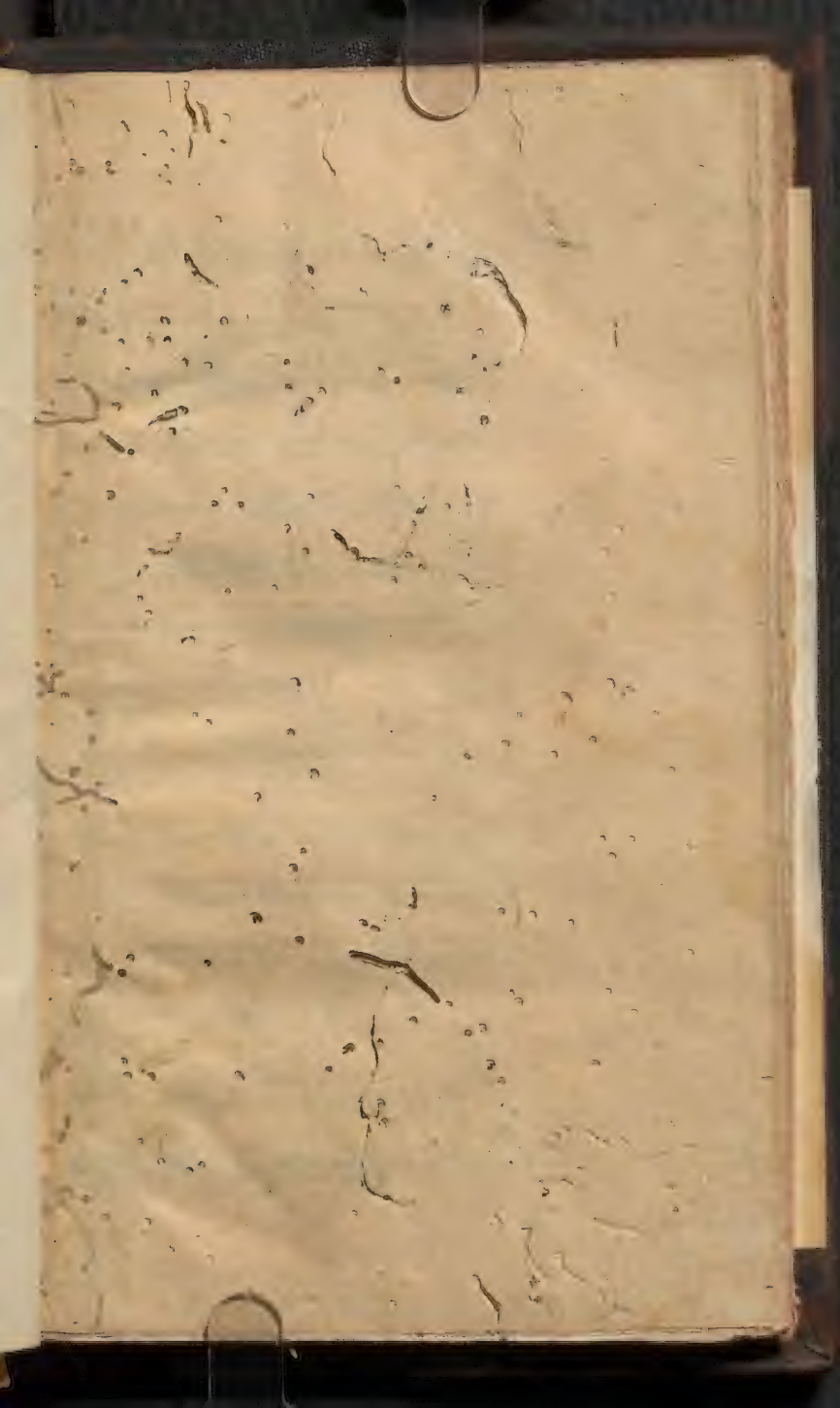
صیدیه

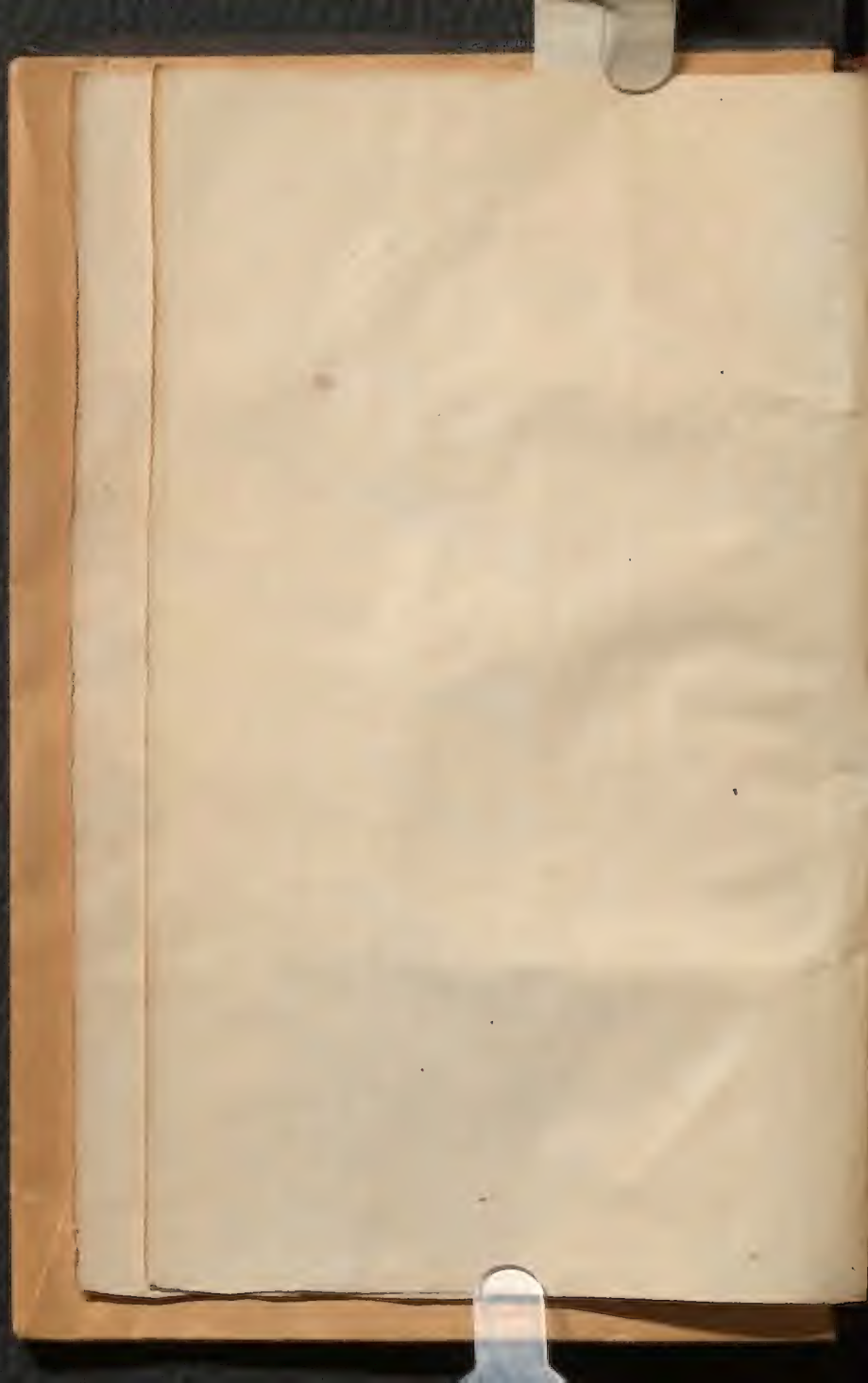
مستغاث

رساله

تاریخ بنیت و غم شهر جمادی الثانی
۲۵ سنه ۱۲۰۲

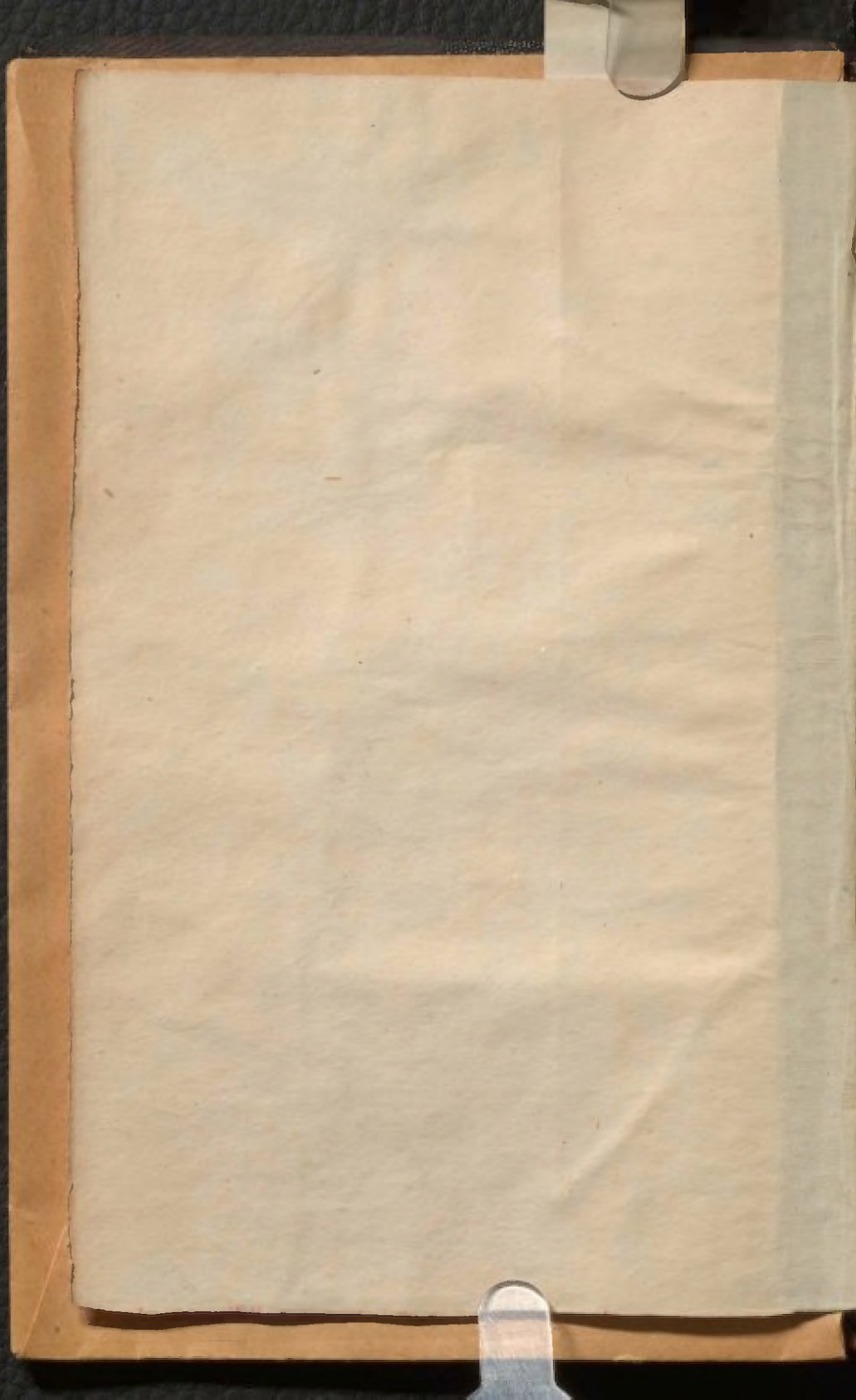

W23

Library

Dr. ORSEY WOOD,
AUTHOR'S CLUB,
2, WHITEHALL COURT,
LONDON, ENGLAND.

Oct 10, 1927

AGENT

INVOICE DATE

FUND

NOTIFY

SEND TO

PRESENTED C.A. Wood

EXCHANGE

BINDING

MATERIAL

BINDER

INVOICE DATE

COST

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ROUTINE SLIP

D. W.

